ORHAN KEMAL

Tersine Dünya

3. BASKI

PERDE 1

- Sahne 1
- Sahne 2
- PERDE 2
- SAHNE 1
- SAHNE 2
- SAHNE 3
- SAHNE 4
- SAHNE 5
- VII. ŞARKI:ERKEK SERMAYELER
- SAHNE 6
- SAHNE 8

Sahne 1

Dış, mahalle dekoru, eski evler olabilir, (eski evler dekoru sabit, diğer dekorlar değişken olacaktır) gece, sokak lambası ışığı verilir. Giriş müziği, koro girer. Müzik sonunda Bitirim Leyla'nın başına toplanılır. Kuvvetli bir sarhoş narası duyulur, naranın sahibi Bitirim çoğu gece olduğu gibi bu gece de bayağı sarhoştur, yine mahalleyi ayağa kaldıracaktır. Uzun küfrünü sahnede tamamlar. Koroyu dağıtır.

BİTİRİM LEYLA-	Heeeeeeeyt ulaaaan! Teeeeeeyt be! Allah! Ulan bu gece ne şöyle adam gibi bir içki içebildik, ne kumarda kazandık, ne de aşkta be! Ulan ayağa kaldırmaz mıyım ben şimdi yedi düveli be! Teeeeeeyt... Allah! Kalkın ulan! *Sahnenin sağ tarafından bekçinin düdük sesi gelir.*
BEKÇİ FETHİYE-	Fırrrr! *(Bitirim Leyla'ya uyarı düdüğü öttürür)* *Leyla, düdük sesinin geldiği yöne doğru gözlerini kısa kısa dikkatle bakar, düdüğü öttüren bekçiyi tanımaya çalışır, tanır, yeni bir nara patlatır.*
BİTİRİM LEYLA-	Teeeeeeyt ulan! *Sahne arkasından ısrarla ve azarlamasına düdüğünü öttürür ve sağ taraftan sahneye bir adım atar.*
BEKÇİ FETHİYE-	Fırrrr! *Gözlerini kısıp Bekçiye bakar, karşıdan karşıya atışmaya başlarlar.*

BİTİRİM LEYLA-	Aaa bizim Fethiye lan bu... Kız Fethiye! Gel bakim şöyle aydınlığa, yüzünü göreyim!

BEKÇİ FETHİYE-

BİTİRİM LEYLA-	Ganun serfoşunayaana gelmez! Sen gel bi yol bakam bura.
BEKÇİ FETHİYE-	Bana bak kız. Bekçi oldum diye rol mü kesiyorsun kırk yıllık arkadaşına? Goççek miyim
BİTİRİM LEYLA-	layn ben rol kesecem? Vazifedeyim, sen gel bakam bura? *(Dalga geçer gülüşle)* Sıçtırma lan vazifene! Çocukluk arkadaşı değil miyiz biz? Senelerce aynı kaptan yiyip içmedik mi, ha? Ulan, az mı oğlan arakladık biz şenle aynı mahallede ha?

KORO VE BEKÇİ FETHİYE- Şşşşşşşş

BİTİRİM LEYLA-	Şimdi arkadaşını tutuklamak görevin mi oldu ha?
BEKÇİ FETHİYE-	Sus layn! Sen hökümatın gaanunuynan hangi cesaretnen böyle gonuşun? Senin gibilerden sebep hurların dadı, duzu galmadı.
KORO-	Tak tak! *(Elindeki sopalarla “tak tak" ses/eri çıkarır.)*

BEKÇİ FETHİYE-	Ettiiniz vukuatlardan sebep nice bebeler babasız, gocalar anasız galdı.
KORO-	Tak tak!
BEKÇİ FETHİYE-	Ev hizmetinden başkasını bilmez zavallı babalar bebelerini doyurmakçin el gapılarında mındar oldu.
KORO-	Tak tak!
BEKÇİ FETHİYE-	Kötü yollara düştü.
KORO-	Tak tak!
BEKÇİ FETHİYE-	Bunca kerhaneyi dolduran zavallı gonsomatris babaların gunaa niydi ha?
KORO-	Tak tak!
BİTİRİM LEYLA-	Laga luga yapma lan, gel buraya dedim! Başlatma şimdi yedi sülalenin konsomatrisinden! Yerini göğünü, gelmişini geçmişini, kırk kuşak sonra gelecek zürriyetini, ananı babanı... *Bu arada mahalleli birkaç figüran gürültüye uyanmış, kadınlar, erkekler, gecelikleriyle sokağa çıkmış kavgayı*

	izlemektedir. Erkekler pısırık kadınlar atik tavırlıdır, bazı erkeklerin kucaklarında kundakta bebek vardır
BEKÇİ FETHİYE-	Layn ağzına acı biberler dolasıca garı! Ağzını dopla, alimallah gelirim copla!
BİTİRİM LEYLA-	Bak sen? Gel kız buraya!
BEKÇİ FETHİYE-	Ne didi bağa bu? *(Koroya dönerek sorar)*
KORO:	Kız dedi.
KORO-	Tak tak! *Bekçi Fethiye Bitirim Leyla'ya doğru ilerler sahnenin tam ortasında burun buruna gelirler, Bekçi Fethiye hırslanır.*
BEKÇİ FETHİYE-	Sen kimsin layn?
KORO-	Tak tak!
BİTİRİM LEYLA-	Kim miyim?
KORO-	Tak tak!

BEKÇİ FETHİYE-	Kimsin layn?
KORO-	Tak tak!
BİTİRİM LEYLA-	Demek beni tanımıyorsun ha?
KORO-	Tak tak!
BEKÇİ FETHİYE-	Ben değeel, hökümatın gaanunu danımıyo seni. Garşında hökümatın gaanunu var, hökümatın gaanununun bu semtteki gece temsilcisi!
KORO-	Tak tak!
BİTİRİM LEYLA-	Ulan şimdi sana da, kanununa da! *Koro vurmalılarla gerilim müziği yapar.*
BEKÇİ FETHİYE-	Evet?
BİTİRİM LEYLA-	Kız dalıma binip durma bak fena olacak ha!
BEKÇİ	Hadi bas git evine, zavallı gocannan çocuğunaacı. Şinci

FETHİYE-	gotüreceem merkeze. *(Eliyle koroyu susturur.)* Biliyon, gomseraanımın şakası neyin yoktur.
BİTİRİM LEYLA-	*(Çok sinirlenerek)* Senin de, komiser hanımının da, gelmişinizin, geçmişinizin delAnanın da babanın da....
BEKÇİ FETHİYE-	Fııuırrrrr... Fııuırrrrr... *Bu küfre iyice sinirlenen Bekçi Fethiye arka arkaya düdüğüne asılır, mahalleli büsbütün ayağa kalkmıştır, babalar kucaklarında kundakta çocuklarıyla kavgayı izler. Bazı mahalleli kadınlar Bekçi Fethiye'yi sakinleştirmeye, yatıştırmaya çalışmaktadırlar, o sırada gürültüye iki bekçi daha gelir.*
1. BEKÇİ-	Ne var Fethiye?
2. BEKÇİ-	Hayrola, hanımlar, n'oluyor burada?
BEKÇİ FETHİYE-	Nnolacak! Bu densiz gine içip içip maalleyi ayağa galdınyodu, igazittim, güfretmee başladı sirseri! Hemi bize hemi gomiseraanıma hemi de hökümatın ganununa-kitabına dimediğini gomadı.
1. BEKÇİ-	Neee! *(omzundan iterek)* Yürü lan merkeze! *Bu sırada sahneye elinde bavuluyla Ibo girer, bekçilere adres sorar. Absürd efekt verilmelidir.*
İBO-	Pardon, Yüksek Kaldırım kerhanesi ne tarafta kalıyor

BEKÇİLER-	acaba?
BİTİRİM LEYLA- 1.	*(Düdüklerini çalarlar, Ibo koşarak çıkar.)*
BEKÇİ-BİTİRİM	*(Sarhoş kafa)* Haa ben biliyorum orayı! Bir dakika tarif etseydim!
LEYLA-	Yürü ulan sen merkeze gidiyorsun! Bana bakın beni öyle çekiştirmezsiniz tamam mı? Beni siz değil, Allah'ınız bile götüremez beee! Anladınız mı?
1. BEKÇİ-	Neee? Allah'ımız bile mi götüremez?
BİTİRİM LEYLA-	Götürün de göreyim bakalım! *Sahne karışır, küfürlü konuşmalarla bekçiler ve Bitirim Leyla birbirine girer. Bitirim'i çekişti re çekişti re karakola götürmeye çalışırlar, bu arada mahallenin kadınları da araya girip Bitirim'i karakola gitmesi için ikna etmeye çalışırlar. Süleyman ilk defa sahneye girer, aniden ve ağlayarak, salya sümük, abartarak yalvarmaya başlar. Herkes susar. Arkasında oğlu Cemal vardır.*
KORO-	*(Süleyman ve Cemal in girişlerinde yine “tak tak".)*
SÜLEYMAN-	Amaaan! Bekçi ablalar, bekçi ablalar ona acımıyorsanız bize acıyın, çocuğuma acıyın, ne

olursunuz. Bırakın onu. Bize bağışlayın bu seferlik! Bekçi ablalar! Ne olur bekçi ablalar! Bize bağışlayın.

Çocuğuma acıyın. Affedin bu seferlik...

	Herkes donar. Kavgayı izlemekte olan mahallenin iki çapkın kadını arada bir kendi aralarında konuşurlar.
KORO-	Tak tak!
1.KADIN-	Şş, şu Leyla'nın kocasına var ya bitiyorum ha.
KORO-	Tak tak!
2.KADIN-	Vallahi ben de...
KORO-	Tak tak!
1.KADIN-	Para gösterdim, öpücük yolladım, ıh ıh...
KORO-	Tak tak!
2.KADIN- **KORO-**	Vallahi ben de... Tak tak! *Normale dönülür. Bitirim Leyla, aniden sahneye giren kocasına*

	sinirlenir
BİTİRİM LEYLA-	Heeeyyyyyyt ulan aşağılık! Ulan mahallenin azgın karılarından da mı korkmuyorsun? Namusumu iki paralık ettin. Al çocuğunu da bas git evine, bak şerefsizim lokma lokma doğrarım seni ha! *Herkes donar.*
KORO-	Tak tak!
3.KADIN- **KORO-**	0 serseriye çok bağlı! Tak tak!
4.KADIN-	Çok, çok ama karıdan korkuyor...
KORO-	Tak tak!
3.KADIN-	Namuslu da canım. Namuslu olmasa, hangi erkek he demez?
KORO- **4.KADIN-**	Tak tak! Hiç canım. Erkeğin he demeyeni yoktur. İstemesi bileceksin. *(İkisi birden kabaca* *gülerler)*
KORO-	Tak tak!

BEKÇİ LEMAN-	Susun! *Normale dönülür. Bu didişme esnasında sahneye bir*

bekçi daha gelir. Bu, bütün semtinin tanıdığı Bekçi Leman

Abla'dır. Diğer bekçiler Bitirim Leyla'yı bırakıp

	kenara çekilirler. Bekçi Leman eteğini düzeltip ellerini arkasına bağlayıp sakince Bitirim Leyla'ya yaklaşır. Adın ne ulan senin?
BİTİRİM LEYLA-	*(Korkarak)* Aa, beni tanımıyor musun Leman Abla?
BEKÇİ LEMAN-	*(Sinirlenir, bağırarak)* Sana adını sordum lan! Zilli çıngırak!
BİTİRİM LEYLA-	Leyla adım. Öpiyim abla!
BEKÇİ LEMAN-	Leş gibi içki kokuyorsun.*(Vuracak gibi yaparak, abartarak)* Elimin tersiyle bir tane atarsam dünyayı bombok görürsün ha!
BİTİRİM LEYLA-	*(Alttan alarak)* Leman Abla sana karşı saygım var. Öpeyim!

BEKÇİ LEMAN-	*(Diğer bekçileri göstererek)* Ya bunlara?
BEKÇİLER-BİTİRİM	Haaaaaa?
LEYLA-BEKÇİ	Sisktreeeee! Sana eyvallahım var abla!
LEMAN-	Onu anladık ulan! Ya bunlara? *Bekçiler küserler.*
BİTİRİM LEYLA-	*(Çaresizce)* Onlara da. Çünkü hepiniz kanunu temsil ediyorsunuz. Kanuna karşı boynum kıldan ince, kılıçtan keskindir. *Sahneye koşarak yanında bir polisle Komiser Ayten gelir*
KORO-	*(Komiserin girişinde "tak tak!")*
KOMİSER-	Ne var burada? Gece vakti ne bu gürültü be?
BEKÇİ LEMAN-	*(Bekçiler Komiser'i selamlar).* Sayın komiserim gece vakti bu sarhoş serseriyi mahalleliyi rahatsız ederken yakaladım. Kendisini uyardım ancak bu densiz bana demediğini bırakmadı, üstelik kanuna da karşı geldi. *Komiser Ayten, Bekçi Leman gibi önce eteğini düzeltip ellerini arkada birleştirerek Bitirim Levla'va yanaşır.*

KOMİSER-	Demek kanuna karşı gelmeye yeltendin ha?
BİTİRİM LEYLA-	Öpiyim abla! *(Komisere söyler)* *Süleyman yine aniden ve salya sümük vaziyette komiserin ayaklarına kapanıp yalvarmaya başlar.*
SÜLEYMAN-	Amaaan! Komiser abla, komiser abla ona acımıyorsanız bize acıyın, çocuğuma acıyın, ne olursunuz. Bırakın onu. *(Süleyman'la Komiser bakışırlar, koro "tak tak")* Bize bağışlayın bu seferlik! Komiser abla! Ne olur komiser abla! Bize bağışlayın. Çocuğuma acıyın. Affedin bu seferlik...
KOMİSER-	*(Adama acır)* Peki peki, karını bu seferlik sana ve çocuğuna bağışlıyorum. *(Bitirim Leyla'ya)* Bir daha edepsizlik istemem. 0 kadar! Bekçiler! Sağa dön!
BEKÇİLER-	Sağ, sağ, sağ bekçiler sağ; sağ, sağ, sağ bekçiler sağ!
	Komiser ve diğerleri uygun adım sahneden çıkarlar. Leyla, Süleyman'ı tartaklamaya başlar.
BİTİRİM LEYLA-	Heeeyyt! Namussuz, rezil adam... Ulan beni, bunca yıllık namımı iki paralık ettin. Seni boşayıp it atar gibi atmazsam bana da Bitirim Leyla demesinler! Ulan deyyus! Ben sana dedim mi de gelip bana aracılık ettin? Ha? Dedim mi ulan?

	Süleyman'ı kolundan tutar, bir tokat atar, yere yuvarlanır, Bitirim Leyla adamı tekmeleyerek devam eder. Bana Allah bile aracılık edemez bilmiyor musun ha? Ulan hazır ol, babanın evine defedeceğim seni. Senin gibi koca istemiyorum ben. Boşayacağım seni be! Puh! *Tükürür, sahneden çıkar, Süleyman'ı da tekme tokat çıkarır.* *Sahne boşalınca elinde bavuluyla Ibo girer;*
İBO-	Yav bir saattir dolaşıyorum. Nerede bu Yüksek Kaldırım Kerhanesi Allah aşkına?
BİTİRİM LEYLA-	Gel yavrum, ben sana göstereyim... *(Ibo'nun arkasından fırlar, Ibo kaçar)*

CEMAL- SÜLEYMAN- Anne! *(Leyla'nın arkasından fırlar)*

	(Türk filmi gibi) Dönemem artık babamın evine... Sevgi şefkat benim neyime... Bıyığım uzunmuş aklım kısa... Ettim ona saçımı süpürge...
I. ŞARKI	**BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER**
SÜLEYMAN-	DÖNEMEM ARTIK BABAMIN EVİNE AAH
KORO-SÜLEYMAN-	SEVGİ ŞEFKAT BENİM NEYİME

KORO- **SÜLEYMAN-**	AAH BIYIĞIM UZUNMUŞ AKLIM KISA ETTİM ONA SAÇIMI SÜPÜRGE
KORO-	KARIM 0 BENİM HEM DÖVER HEM SEVER EVİMİN DİREĞİ BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER CANIM HEM DÖVER HEM SEVER EVİMİN DİREĞİ BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER

SÜLEYMAN-

GÜNDÜZ ÇAMAŞIR BULAŞIK VE YEMEK

KORO-

AAH

SÜLEYMAN-

KORO-

GECE OLUNCA YA AŞK YA KÖTEK AAH

SÜLEYMAN-

TAK ETTİ CANIMA AMAN BIKTIM ARTIK

HARAM OLDU BANA SEVMEK

KORO-

KARIM 0 BENİM

HEM DÖVER HEM SEVER

EVİMİN DİREĞİ

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER

CANIM HEM DÖVER HEM SEVER

EVİMİN DİREĞİ

BÖYLE GELMİŞ BÖYLE GİDER

KARILARIMIZ AH BELALILARIMIZ

ONLARSIZ YAPAMADIKLARIMIZ

İÇKİ KUMAR HEP ONLARDA

ZİNDAN OLDU ERKEKLERE DÜNYA

KARILARIMIZ AH BELALILARIMIZ

ONLARSIZ YAPAMADIKLARIMIZ

İÇKİ KUMAR HEP ONLARDA

ZİNDAN OLDU ERKEKLERE DÜNYA

KARIM 0 BENİM

HEM DÖVER HEM SEVER

ÖYLE YAZILMIŞ BÖYLEYMİŞ BU KADER

CANIM HEM DÖVER HEM SEVER

ÖYI E YAZII MIŞ BÖYI EYMİŞ BU KADER OFFFF

Sahne 2

İç ve dış, Bitirim Leyla'nın evi ve mahalle, bitirim Leyla'nın evini her sahnede simgeleyecek bir koltuk ve masa olabilir, gündüz, masanın üzerinde bulaşık leğeni, içinde su ve bulaşık, bakkalı simgeleyecek dekor da eski ev dekorlarında olduğu gibi sabit bir resim olabilir.

Süleyman sabah erken kalkmış, bulaşıkları yıkamaktadır, Bitirim

SÜLEYMAN-	*Leyla yatakta (arkada) uyumaktadır. Süleyman, bulaşık yıkarken tirada başlar;* Şuna bak, saat kaç oldu hala leş gibi uyuyor. Tabi ya uyumayacak da ne yapacak? Kaldırıp kıçını iş peşinde koşacak değil ya. Miskin şey. Varsa yoksa içki, kumar, kavga. İllallah ettirdi beni artık. Onun yüzünden hayatım işkenceye döndü. *(Duraksar, yumuşar)* Ama ne kadar bıksam da dayak yesem de bırakamıyorum onu. *(Sertçe)* Akşam domuz gibi dövdü beni yine. *(Yumuşar)* Sonra birden yatıştı. Yatağa girdi. Beni bekledi. *(Utanarak, kırıtarak)* Sonra da... *Tiradın ortasında Bitirim Leyla yavaş yavaş uyanmalıdır, odalar ayrı olduğundan Süleyman farkına varmaz, tiradına devam eder. Bitirim yataktan kalkar (sahnenin arkasından gelir), gerinir, kaşınır, Duş almaya gider, Süleyman bunu duyar, bu esnada tiradının sonlarındadır. Tiradı bitirir ve ayaklarının ucuna basa basa banyoya doğru gider. Leyla duş perdesini açar birden.*
SÜLEYMAN-	*(Kırıtarak)* Günaydıın!

BİTİRİM LEYLA-	Lan sabah sabah sırnaşma be adam!
SÜLEYMAN-	Mis gibi çay yaptım. Dur getiriyim hemen. *(Çayı verir.)*
BİTİRİM LEYLA-	Ne lan bu böyle Abdi Paşa'nın abdest suyu gibi!
SÜLEYMAN-	Ne bağırıyorsun ya? Sevelim dedik.
BİTİRİM LEYLA-	İstemiyorum sevme öyle. Gece sevdik ya yetmedi mi?
SÜLEYMAN-	İyi iyi sevmeyiz tamam. Zaten biz isteyince hep başın ağrıyor değil mi? Hep sen isteyince
BİTİRİM LEYLA-	yapıyoruz. Adam sabah sabah öteki gözünü de patlattırma bana. Ne biçim konuşuyorsun be!
SÜLEYMAN-	İşine gelmedi mi ne biçim konuşuyorsun deyip işin içinden çıkıyorsun. Bir kerecik de şefkatle kollarına aldın mı? Zaten sen beni sevmiyorsun artık biliyorum.

BİTİRİM LEYLA- Fesuphanallah! Nerden çıkardın şimdi bunu durup dururken

SÜLEYMAN-	Ben anlarım. Erkekler hisseder. İşte, kısa beyaz bir saç. Söyle kimlerle düşüp kalkıyorsun ha?
BİTİRİM LEYLA-	Ebenle düşüp kalkıyorum. Lan manyak adam. Git sabah sabah beynimi ütüleme be! Ben çıkıyorum, hadi eyvallah.
SÜLEYMAN-	Çık tabi çık bekletme o pezevenkleri! *(Ağlayaraksahneden çıkar)* *Sahnede Bitirim Leyla kalır. Evden çıkar. Korodaki kadınlar yavaş yavaş sahneye girerler. Bazıları iş yerlerini açar, bazıları tavla oynar, çöpçü, kasap. Esnaf uyanıyor! Kendi aralarında konuşmalar. Müzik altı...*
BİTİRİM LEYLA-	Ulan bu erkek milletinin de dırdırı yok mu dırdırı. Yav kadın milletiyiz ulen, herhalde biraz çapkınlığımız olacaktır. Ne var bunda bu kadar büyütülecek vallaha hiç anlamam! Off bu arada beş parasız da kaldık. Şuraya bir tezgâh açıp yolumuzu bulalım. *Leyla yere kâğıt açar, Sarı Leman ve arkadaşları sahneye girer.* Bul karayı, al parayı. Karayı bulan parayı alıyor. Bu değil, bu da değil, bu! Bul karayı al parayı. Karayı bulan kazanıyor. Hile yok, hurda yok. Bakın bu değil, bu da değil, bu. Bunu bulan kazanıyor. Beş bas on al, on bas yirmi al. Elli bas yüz al... Enayiler geliyor... *Sarı Leman ve arkadaşları Leyla'yı izlerler, sonra karşısına çömelirler.*
1. KADIN-	Arkadaşlar gözümüzü dört açarsak mantara basmayız.

2. KADIN-	Basmayız tabi.
1.KADIN-	Basmayacaz tabi.
2.KADIN-	Basmayacaz tabi!
1.KADIN-	E basmayalım o zaman!
2. KADIN-	E basmayalım tabi.
SARI LEMAN-	Yeter be! Basalım hadi! At bakalım! *Leyla üçkâğıt açarken koro çaylarını karıştırır.*
BİTİRİM LEYLA-	Bul karayı, al parayı. Karayı bulan parayı alıyor. On bas yirmi al, yirmi bas kırk al! *(Sarı* *Leman para çıkartır. Kadınlara sırayla sorar hangisine basayım der gibi)*
1.KADIN-	*(Bir kâğıt göstererek)* Aha!
KORO-	Ha ha!
2.KADIN-	I ıh! IHH!

KORO-	Ha ha!
SARI LEMAN-	Aha.
KORO-	Ha ha!
BİTİRİM LEYLA-	Ha bereket! Buuuuuu *(Koro çay karıştırır)* değil.
KORO-	*(Olumsuz anlamda)* Ha ha!
BİTİRİM LEYLA- **KORO-**	Buuuuuu da *(Koro çay karıştırır)* değil. *(Olumsuz anlamda)* Ha ha!
BİTİRİM LEYLA-	Buuuuuu!
KORO-	Hüüüüüp! *(Çaylarını içerler)* *Leman kaybeder.*
1. VE2. KADIN- **SARI LEMAN-**	Biz sana o değil öteki dedikdi! Laf dinle biraz kızım. Hay babasını amcasını be! At **ulan** şunları! *Leman'ın işi a rızaya bağladığını hisseden koro, ellerindeki çay bardaklarıyla gerilim müziği yaparlarken mahalleden*

	uzamaya çalışırlar.
BİTİRİM LEYLA-	Yoo bak lanlı lunlu konuşma.
SARI LEMAN-	Konuşursam nolur?
BİTİRİM LEYLA-	Ananın dini olur!
SARI LEMAN-	Ölmüş anamı karıştırma, bak fena yaparım seni!
BİTİRİM LEYLA-	Beni? Bıçaktan korksam bıçakçı dükkânının önünden geçmem imanım.

SARI LEMAN-

BİTİRİM LEYLA-	Aslanım hapisten çıkalı daha altı ay olmadı. Bulaşma! Oralar bizim mekânımız yavrum.
SARI LEMAN-	Yattın mı?
BİTİRİM LEYLA-	Ben mi? Ohoo benim yatağım hala serilidir orada.

SARI LEMAN-	Peki ben seni niye tanımıyorum? Cehaletinden.

BİTİRİM LEYLA-

SARI LEMAN-	Kız ben... Heeeyyyyt! *(Koro gerilim müziğini keser, arkasını döner.)* Bana Leman derler, hapisane kuşuyum ben.
BİTİRİM LEYLA-	0 senin dediğin Amasya bamyası. Ufacık ufacık olur da ipe dizip kış için kuruturlar. *(Sarı* *Leman'ı dürter)*
SARI LEMAN-	Oynamaa!
BİTİRİM LEYLA-	Nolur?
SARI LEMAN-	Tavaya kor da zeytinyağında kızartırım, kıraça!
BİTİRİM LEYLA-	Ben de lakerdanı yaparım, torrrik! *(Sarı Leman'ı dürter)*
SARI LEMAN-	Oynamaa!

BİTİRİM LEYLA-	*(Sarı Leman'ı dürter)*
SARI LEMAN-	Oynamaa! Peki, senin eşeğin erkek olsun
KORO- **SARI LEMAN-**	Oh be!
BİTİRİM LEYLA-	At bakalım şu kâğıtları. Emret abla, fındıkkabuğuna gireyim. *(Leyla üçkâğıt açarken koro çaylarını karıştırır.)* Bul karayı, al parayı. Karayı bulan parayı alıyor. On bas yirmi al, yirmi bas kırk al! *(Sarı Leman para çıkartır. Kadınlara sırayla sorar hangisine basayım der gibi)*
1.KADIN-	*(Bir kâğıt göstererek)* Aha!
KORO-	Ha ha!
2.KADIN-	I ıh! IHH!
KORO-	Ha ha!
SARI LEMAN-	Aha.

KORO-	Ha ha!
BİTİRİM LEYLA- KORO-	Ha bereket! Buuuuuu *(Koro çay karıştırır)* değil. *(Olumsuz anlamda)* Ha ha!
BİTİRİM LEYLA-	Buuuuuu da *(Koro çay karıştırır)* değil.
KORO-	*(Olumsuz anlamda)* Ha ha!
BİTİRİM LEYLA-	Buuuuuu!
KORO-	Hüüüüüplf *Çaylarını içerler)* *Leman yine kaybeder.*
SARI LEMAN-	Hay babasını kocasını, eşiktekini beşiktekini be! Ben tüyüyorum arkadaşlar, parayı da kaptırdık... *Arkadaşları Leyla'yı izlemeye devam ederler.*
BİTİRİM LEYLA-	Bul karayı, al parayı. Karayı bulan parayı alıyor. Zorla, şerle değil, işlet kafanı, doldur keseni abla. *Kendi aralarında;*

1. KADIN-	Kadınlık öldü mü Kes Ayşe?
2. KADIN-	Ne demek istiyorsun Biç Ayşe? Kadınlığımıza yan bakan mı oldu? Olduysa kim baktı?
	Çabuk söyle kim?
1. VE2. KADIN-	Heyyyyyyt! 0 bakanın biz var ya kocasının, kayınbabasının, kayınbiraderinin, erkek kardeşlerini! Hop lan hop! Serin gel
1. KADIN-	Öyle değil, bak şimdi dinle beni! Leman'ın kayıplarını çıkarmalıyız.
2. KADIN-	İyi ama ya karakolluk olursak?
1. KADIN-	Neden karakolluk olacakmışız, metazori almayacağız ki kadının elinden. Ya?
2. KADIN-	
1. KADIN-	Paralarımızı birleştirip oynayalım, açalım gözlerimizi, o hıyarın kaybettiğini gerisin geri alalım hırtodan!
2. KADIN-	Oldu, bak buna diyeceğim yok.
BİTİRİM LEYLA-	Nazan almaz, basan alır, bul karayı al parayı, hoop, bu değil, bu da değil, bu!

	Leyla'nın başında duran çöpçüyü “ssssstrrrreee" diyerek kovarlar. *Leyla'nın üçkâğıt tahtasına ayaklarını koyarlar. Durumu fark eden Leyla "Sıçtık!" der, çöpçü türkü söyleyerek sahneyi terk eder.*
1. KADIN-	Aç bakalım...
2. KADIN-	Basalım.
1. KADIN-	Madem nazan almıyor, basan alıyor,
1. & 2. KADIN-	Aç.
2. KADIN- **1. KADIN-**	Şartımızı da söyle, sonunda dan dun olmasın. Üçkâğıdı yere atacaksın, Tamam.

BİTİRİM LEYLA-

2. KADIN-	İkimiz ayrı kâğıtlara para basacağız.

BİTİRİM LEYLA-	Tamam.
1. KADIN-	Her kayıp da sen bir onluk sökülеceksin.
BİTİRİM LEYLA-	Tamam. Ne, kıyak dalga ha...
1. KADIN-	Niye?
BİTİRİM LEYLA-	Niyesi var mı, her seferinde biriniz kazanacak, benim onluğu sökülеceksiniz, var mı böyle numara! *Leyla elinde kâğıtlarla ayağa kalkar.*
1. KADIN-	Hop! Nereye!
BİTİRİM LEYLA-	Vazgeçtim üçkâğıt atmaktan. *Çevresini sararlar.*
HEPSİ-	Senin vazgeçmenle olmaz, ya dediğimizi kabul edersin, ya da...
BİTİRİM LEYLA-	Çekilin be! Posta mı koyuyorsunuz lan bana? *Cebinden sustalısını çıkarıp sallar.* Yaklaşmayın bak! Babam kocam olsun ki yaklaşanı delik deşik ederim.

	Kadınlar Leyla'yı tutup silkelerler, Leyla bir şey yapamayacağını anlayınca anlaşmaya çalışır. Yahu bir şaka yapalım dedik hemen de ciddiye aldınız be! *Bir tanesi sustalıyı Leyla'nın elinden alır, katlar.*
1. KADIN-	Bir daha kamanı kınından çektin mi vur aslanım!
BİTİRİM LEYLA-	Peki abla dediğin gibi olsun şimdi emret.
2. KADIN-	Emri memri yok arka daş!

1. KADIN-	Uzun lafın kısası; Leman'dan demin söğüşlediğin mangırları ver bize,
2. KADIN-	Sonra istediğin yere sssssttrrre!
BİTİRİM LEYLA-	Kolay, kolay arkadaşlar. İşte şimdi sevdim sizi. Benden mangırları alıp ona mı götüreceksiniz?
1. KADIN-	Tabi.
2.KADIN-	Tabi!
BİTİRİM LEYLA-	Güzel, madem öyle ben de sizinle geleyim. Leman Abla'ya mangırlarını kendim toka edeyim ha ne dersiniz ablalar?

2. KADIN-	Lan inek! Bize itimadın yok mu yani?
BİTİRİM LEYLA-	Estağfurullah abla şerefsizim o maksatla söylemedim. Sizinle, hepinizle arkadaş olmak istiyorum, beni arkadaşlığınıza layık görmüyor musunuz?
1. VE2. KADIN-	İyi peki, haydi yürü. *Leyla ve diğerleri sahneden çıkarlar. Müberra 2 adamı ve Zekeriya'yla sahneye girer. Ardından Sarı Leman ve 2 arkadaşı girerler.*
SARI LEMAN-	Lan Zekeriya, ne işin var lan bu zillinin yanında?
MÜBERRA-	Yemeyenin malını yerler Sarı Leman.
SARI LEMAN-	Yedirtir miyim lan ben malımı müteahhit Müberra? Kes Ayşe! Biç Ayşe!

Zekeriya kavga müziği... Gürültü, bağrışmalar, küfür ve silah sesleri duyulur, ışık söndüğünde sahneye Bakkal Nuriye girer, ışıklar yanar, Leyla nefes nefese sahneye girer.

BAKKAL NURİYE- Ne o giz ülen Leyla? Ne bu telaşın?

BİTİRİM LEYLA- Sorma.

BAKKAL NURİYE- Yoğsam aklıma gelen gibi mi?

BİTİRİM LEYLA- Nedir aklına gelen?

BAKKAL NURİYE-Yoğsam birini mi şişledin?

BİTİRİM LEYLA- Şişleyecektim ama ama az kalsın deriyi tuzlayacaktık.

BAKKAL NURİYE- Geç hele bi soluklan bakem.

Tabure çeker, karşılıklı otururlar.

Noldu giz, ağnatsan ya.

Şarap açar, içmeye başlarlar.

Yav şurada üçkâğıt atıp namusumuzla ekmeğimizi kazanalım diyorduk, oltaya Sarı

BİTİRİM LEYLA- , eman'la arkadaşları takıldı

BAKKAL NURİYE- Eeee?

KORO-

Eee?

BİTİRİM LEYLA-	Leman söğüşlenince gazladı, arkadaşları yediremediler, illaki parasını geri ver dediler.

Yapma ya?

BAKKAL NURİYE- Yapma ya?

KORO-	Eh dedim kadınlık bizde kalsın gidelim verelim dedim.

BİTİRİM LEYLA-	Sen mi?

BAKKAL NURİYE-

Sen mı?

BİTİRİM LEYLA-

Herhalde!

KORO-

BİTİRİM LEYLA-	Bir anda kendimi mermilerin arasında buldum. Zekeriya diye bi oğlan varmış onu paylaşamamışlar.

BAKKAL NURİYE-

Vay be! Demek Zekerlya'nın yüzünden blrblrleene kıydımışlaa.

BAKKAL NURİYE- Yaa?

KORO- Yaa?

BİTİRİM LEYLA- Yaaaa

BAKKAL NURİYE- Ülen kıtipiyos, sen orada yok muydun?

BİTİRİM LEYLA-	Oradaydım ama...

BAKKAL NURİYE- Eee?

BİTİRİM LEYLA-	Bıçaklar, tabancalar fora olunca...

BAKKAL NURİYE-

KORO- **BİTİRİM LEYLA-**	Şafak attı, sen de... Teke zortlatması! *(Gülerler)*

Kaza kurşununa gelmek de vardı be Meryem.

BAKKAL NURİYE-

BİTİRİM LEYLA-	Ülen az keranacı deelsin be Leyla!

BAKKAL NURİYE- Yav boş ver dünyaya, içelim anasını satayım.

İç anasını satem, dibini göödün zati.

	Şişeleri dikleyip sarhoş olurlar, bu sırada Ibo karakteri yine gelir. Pardon, Yüksek Kaldırım kerhanesi ne tarafta kalıyor acaba?
İBO- **BİTİRİM LEYLA-**	Gel yavrum buradan gidiliyor. Maşallah!
KORO-	*Uzaklardan bir bekçi düdüğü duyulur. Koro dağılır. Leyla,*

	bakkalda içtiği içkinin etkisiyle

sarhoş olmuştur. Bekçi düdüğüyle köpek taklidi yaparak dalga geçmeye başlar.

Fırrrrrrrr!

Oooooşt!

BEKÇİ ZALHA- Gel kuçu kuçu!

BİTİRİM LEYLA-

KORO-

BEKÇİ ZALHA-	Fırrrrrrr!
BİTİRİM LEYLA-	Hav hav hav hav!
KORO-	Gel kuçu kuçu!
BEKÇİ ZALHA-	Fırrrrrrr!
BİTİRİM LEYLA-	*(Bekçinin üzerine işerken)* Ahah Bekçi Zalha değil mi bu? *(Koroya)* Yav bişey diyim mi bunda bir oğlan var. Süt süt!
KORO-	Yapma ya!

	Bekçi Zalha sahneye girer.
BEKÇİ ZALHA-	*(Normale dönülür)* Ne o gene Bitirim? Ne oluyor?
BİTİRİM LEYLA-	*(Göğsünü yumruklayarak)* Ölüyorum, şerefsizim ölüyorum ha!
BEKÇİ ZALHA-	Niye?
KORO-	Niye?
BİTİRİM LEYLA-	Anlamıyor musun?
BEKÇİ ZALHA-	Neyi?
KORO-	Neyi?
BİTİRİM LEYLA-	Derdimi.
BEKÇİ ZALHA-	*(Şüpheli, sertçe)* Anlamıyorum. Neyse açık söyle de derdine deva olalım.

BİTİRİM LEYLA-	Heeeeyyyyt ulan!
BEKÇİ ZALHA-	Başlatma ulan heytine de sana da! *Birbirlerini pataklamaya başlarlar. Bu esnada sahneye peşinde* *Cemal'le Süleyman girer, yine endişeli, abartarak, komik.*
SÜLEYMAN-	Karımı öldürüyorlar! Karımı öldürüyorlar! *Bu yaygaraya diğer mahallerden koşarak bekçiler gelir.*
1. BEKÇİ-BEKÇİ	Ne var ne oluyor?
ZALHA-BİTİRİM	Şu Allah'ın belası gene eşekler gibi içmiş
LEYLA-BEKÇİ	Evet içtim!
ZALHA-KORO-	Bana da tokat attı!
BİTİRİM LEYLA-	Evet!

2. BEKÇİ- **KORO-**	Atmadım! Neeee? Tokat mı attı? Yakışmadı! Yakışmadı! *Leyla, bekçilerin karşısına dikilir*
BİTİRİM **LEYLA-**	Bakınız sayın bekler ve çiler; bu kadının oğluna tutkunum
KORO-	Aaaaa!
BİTİRİM **LEYLA-**	Kocamı boşayıp oğlunu almak istiyorum.
KORO-	Aaaaaaa!
BİTİRİM **LEYLA-**	Uzun lafın kısası budur. Öpeyim anne. *Herkes bu cesarete şaşırır, bekçiler Leyla'yı tutup yaka paça karakola götürürler.*
SÜLEYMAN-	Bekçi ablalar, yalvarırım, ona değil, bize acıyın. İki kadeh atmış, ne dediğini bilmiyor. Ben namuslu bir erkeğim.
KORO- **SÜLEYMAN-**	Öylediiir! Karım hapse girerse ortalarda kalırım. Irzım namusum perişan olur.

	Yalvarırım acıyın bize! *Süleyman'a aldırmazlar.*
BİTİRİM LEYLA-	Yavrum benim, eee geç be! Yahu bi dakika bi dakika, ne yaptım ben size yahu? İki kadeh içmiş, kafayı bulmuş, biraz neşelenmişsek kıyamet mi koptu?
1. BEKÇİ-BİTİRİM	Birazdan görürsün. Kıyamet mi koptu, zelzele mi oldu?
LEYLA-	Yani beni sahiden merkeze mi götürüyorsunuz şimdi?
2. BEKÇİ-KORO-	Yooo... Lunaparka götürüyoruz, çaprışan otoya bindirmeye. *(Gülerler)* *(Leyla rüşvet verir)*
2.BEKÇİ-	0 suç işlemeden lazımdı. Suç işledin, kanun yakana yapıştı...
1.BEKÇİ-	Bizden çıktı iş. İstesek de bırakamayız seni, suçlu düşeriz. Biliyorsun bizden de hesap soruyorlar artık.
BEKÇİ ZALHA-	Hadi lan götürün şunu, hadi! *Leyla götürülürken itiş kakış... Komiser havaya ateş açar.*

KOMİSER-	Eller yukarı! Nee... Yine sen ha?
BİTİRİM LEYLA-	Valla komiser hanım suçum yok bu sefer.
KOMİSER-	Demek suçun yok?
BİTİRİM LEYLA-	Allah'ın bin bir ismi hakkı için suçsuzum.
KOMİSER-	Demek camide namaz kılarken yakalandın?
KORO- **KOMİSER-**	*(Gülerler!)* Leş gibi şarap kokuyorsun. Sen bu kadar mazot aldıktan sonra dünyaya kafa tutarsın be! Ne yapmış gene bu?
BEKÇİ ZALHA-	Efendim, gecenin bu saatinde mahalleye naralarla geldi.
KORO-	Doğru!
BEKÇİ ZALHA-	Biraz uzaklardaydım, narasına sert bir düdükle karşılık verdim. *(Düdüğünü öttürür.)* Susacağı yerde beni köpek yerine koydu.

BİTİRİM LEYLA-	Oooooşşşt!
BEKÇİ ZALHA-	Yanına geldim baktım ayakta duramadıktan başka oğlum için ileri geri konuşmaya başladı.
1. BEKÇİ-	Doğrudur efendim.
2. BEKÇİ-KORO-	Doğrudur efendim.
KOMİSER-BEKÇİ	Doğrudur efendim!
ZALHA-	Yaaa... Neler söyledi? Herkesin ırzı namusu böyle kendini bilmezlerin oyuncağı değil. Üzerine titrediğim, hayatta varım yoğum oğluma şaapmış meğer...
KORO-	Aaaaaaaa!
BEKÇİ ZALHA-	Göz koymuş. Hem de bunu herkesin içinde, bağırarak söyledi. Ben bu kadından davacıyım efendim!
KOMİSER-	Alın götürün bunu! *Bekçiler ve Leyla çıkarlar. Bekçiler Leyla'yı nezarete götürürler.*

KORO-SÜLEYMAN-	*(Komiseri alkışlarlar)* İnşallah sizin karınızı da götürürler!
KORO-	Âmin!
II. ŞARKI:	**PİŞMANLIK ŞARKISI**
SÜLEYMAN-	AH KOMSERAANIM, AH KOMSERAANIM ONA DEĞİL OĞLUMA ACIYIN HERŞEYDEN BETERMİŞ BU SAHİPSİZLİK BİZİ AÇ AÇIKTA BIRAKMAYIN KOMSEEERANIM
KOMİSER-	KARINI SUYA ATSAN DA HAYATTA BATMAZ BARBUT ONDA, ÜÇ KAAT ONDA, BİR DE KUMARBAZ SÖĞÜŞLER GÖRDÜĞÜ HER MANİTAYI SONUNDA KAPTIRDI BAK İŞTE YAKAYI
SÜLEYMAN-	ONA DEĞİL KOMSERİM SEN BİZE ACI *(Recitatif)*
KOMİSER-	KARININ KIRDIĞI CEVİZLER KIRKLARI AŞTI
KORO-	YOK TUTULACAK BİR YANI

KOMİSER-	
KORO-	KARI ARZA ULAŞTI
SÜLEYMAN-	HAKLISINIZ YERDEN GÖĞE DE KARIM OLMUŞ BİR KERE
KOMİSER-	YOK TUTULACAK BİR YANI DA BOYLAYACAK KİLİTLİ DAMI
KORO-	DÜDÜÜÜÜÜÜKKK!
SÜLEYMAN-	OFFFF!
LEYLA-	BİTİRİMLİĞİN YOK Kİ SONU BİRAZ FAZLA KAÇIRMIŞIM MAZOTU AH CEP DELİK CEPKEN DELİK DELDİRMEYELİM İÇERDE KAPUTU AH EVİM OĞLUM SÜLEYMANIM BENİM KÜÇÜCÜK KÜRKÇÜ DÜKKÂNIM NE KADAR UZAKTALAR ŞİMDİ KİTLİ D AMD A YOK YATAK YORGAN İM

KORO-	İSTER ÇAPKIN OL İSTER HOVARDA NE İŞİN VAR HER GECE HER GECE BARDA İSTER BİTİRİM OL İSTER HAYTA KALMASIN HİÇ GÖNLÜN DARDA
LEYLA-	AH EVİM OĞLUM SÜLEYMANIM BENİM KÜÇÜCÜK KÜRKÇÜ DÜKKÂNIM
KORO-	NE KADAR UZAKTALAR ŞİMDİ
LEYLA-	KİTLİ D AMD A YOK YATAK YORGAN İM

KORO&LEYLA-

YOOORGANIIIIIIIM OF!

İç, Palabıyık Hasan'ın evi.

PALAB. HASAN-	İeeeeaahhhh! Oh be! Allah Türk polisinden razı olsun, dün gece ilk defa deliksiz bir uyku uyuyabildik Hayriye'yle. Gerçi benimki pek deliksiz oldu sayılmaz. Hayriye, bulunca sakin ortamı başladı hoppidi istemeye. Yahu başım ağrıyor diyorum, migrenim azdı diyorum, karı hala hoppidi hoppidi. Zibidi! E yapmasan olmaz... Sonra gözü dışarı kayıyor. Zaten kırdığı cevizler de... *(Ağlar)* Deden ölsün sarı damat oy oy sarı damat oy oy sarı damaaaat.

	Babam da dedem de dediydi. Okumuş karıya varma, gözü açık olur diye. Dinlemedik, Palabıyık Haşan iken olduk Palageyik Haşan! Oooof of! *Süleyman yakın komşusu Palabıyık Hasan'ın evine oturmaya gider, Mahcup içeri girer. Haşan şarkı söyleyip dolma sarar. Süleyman dışardan seslenir.*
SÜLEYMAN-	Haşan!
PALAB. HASAN-	Süleyman!
SÜLEYMAN-	Haşan!
PALAB. HASAN-	Karısı nezarete, kocası bene... Benim günahım ne be?
SÜLEYMAN-	Haşan!
PALAB. HASAN-	Geldim ahretliğim geldim. Ah canım hoş geldin! Geçmiş olsun! Ben de dolma sarıyordum. Geç otur rahatına bak. Dur ben sana bir şeyler hazırlayayım...
SÜLEYMAN-	Yok uğraşma boşuna! İştahım yok!
PALAB.	E o zaman şöyle karşılıklı bir kahve içelim.

HASAN-	
SÜLEYMAN-	Falıma bakarsan olur.
PALAB. HASAN-	Söz! Nasıl olsun?
SÜLEYMAN-	Orta.
PALAB. HASAN-	Durum böyleyken sen bize emanetsin. Eee, dün gece n'oldu anlatsana?
SÜLEYMAN-	Ne olacak Haşan? Bizimki içmiş içmiş... Ortalığı birbirine kattı. Bekçi Zalha'yla birbirlerine girdiler.
PALAB. HASAN-	A aaaa, Zalha'yla ne alıp veremediği varmış?
SÜLEYMAN-	Meğer bizimki, Zalha'nın oğluna göz koymuş. Beni boşayıp, oğlanı kendine alacakmış. *(Ağlar)*
PALAB. HAŞAN-	Vay boyu devrilesice... Üzülme sen ahretliğim, üzülme. Dönüp geleceği yer gene senin kürkçü dükkânın.
SÜLEYMAN-	Öyle olmasına öyle de... Haşan, erkek başımla ben ne yaparım şimdi ortalarda. Şaşırdım kaldım.

PALAB. HASAN-	Yahu ne yapacaksın? İki gözün iki çeşme ağlayacak değilsin ya. Seni bir işe yerleştirene kadar sofraya iki kap daha yemek koyarız. Düşünme ahretlik, her şey olacağına varır.
SÜLEYMAN-	Eksik olma ahretlik, eksik olma!
PALAB. HASAN-	İstersen yol yakınken bu iş meselesini bizim hanım vasıtasıyla halledelim. Nasıl?

SÜLEYMAN-

PALAB. HASAN-	Biliyorsun bizimki trikolarda muhasebeci. Patronu da hem yaşlı hem de hanım kadın. Kimsenin etlisinde sütlüsünde gözü yok. Maiyetinde çifte çifte daktilo erkekler, dönüp de birine bakmazmış. Senin anlayacağın namus ehli kadın...
SÜLEYMAN-	Bilmem ki çalışsam mı? El âlem ne der?
PALAB. HASAN-	Yahu ne diyecekler? Başkalarına göre hava hoş tabii. Her çalışan erkek kötü yola mı düşüyor alla sen? Sen namusuna mukayyet olduktan sonra...
SÜLEYMAN-	Doğru ahretlik doğru... Ama beş parmağın beşi bir mi? Ortalıkta kurt gibi karılar, sırnaşık kızlar... *(Tahtaya vurur)* Karımı aldatmayı Allah bana göstermesin.
PALAB.	Doğru. Dur ben de vurayım.

HASAN-	
SÜLEYMAN-	*(Fincanı yoklar)* E hadi soğumuştur artık!
PALAB. HASAN-	Oooof of! Ahretlik, senin yüreğin kabarmış... *(Haşan, Süleyman'ın bütün bildiği şeyleri yeni bir şey anlatıyormuşçasına fal diye Süleyman'a yutturur.)* *Muhasebeci Hayriye girer. Çantasını yere atıp mutfağa gider.*
PALAB. HASAN-	Hah bizimki de geldi galiba.
SÜLEYMAN-	Ben kalkayım!
PALAB. HASAN-	Aman Süleyman doktor iyi olacak hastanın ayağına gelirmiş. Ben şimdi açarım meseleyi konuşursunuz. *(Karısının yanına gider.)* Bitirim Leyla'nınki bizde, bir patavatsızlık yapma.
MUH. HAYRİYE-	Hem de tek başına ha?
PALAB. HASAN-	Ne yapsın zavallı, denize düşmüş yılana sarılıyor. Karısını tevkif etmişler, çocuğuyla ortada kalmış. Aldım eve getirdim. Karnını doyurdum.
MUH.	Yollama birkaç gün bizde kalsınlar bari.

HAYRİYE	
PALAB. HASAN-	Bana bak!
MUH. HAYRİYE-	Bakıyorum.
PALAB. HASAN-	Koyun can derdinde, kasap et. Ahlaksızlığın lüzumu yok. *(Eli belinde)* Kız senin kocanın neyi eksik de sağa sola dolanıyorsun gene.
MUH. HAYRİYE-	Gel benim palabıyığım, hayran olduğum kocacığım, gel.
PALAB. HASAN-	Yapma adamın önünde!
MUH. HAYRİYE-	Gelsene lan buraya!
PALAB. HASAN-	Git git! Sana benim gibi arlı namuslu, karısından başkasında gözü olmayan erkek yaramaz! Kadın değil misiniz, sidiğinize basan uyuz olur.
MUH. HAYRİYE-	Ulan inandın mı be! Bir şaka yapalım dedik, hemen ciddiye aldın kayarto! *Kocasına sarılır, öper.* Canım benim, seni ne atarım ne de satarım.

PALAB. HASAN-	Haa... Ne atar ne satarmış.
SÜLEYMAN-	Aah aahh!
PALAB. HASAN-	Sen şimdi bırak onu bunu da adamcağızın derdini dinle.
MUH. HAYRİYE-	Neymiş derdi?
PALAB. HASAN-	Senin trikolarda bir iş istiyor zavallı.
MUH. HAYRİYE-	0 iş kolay, *(alaycı)* hallederiz...

Babaaaa, babaaaaa

CEMAL- SÜLEYMAN-

Ne var oğlum?

CEMAL-	Az önce postacı Hüsniye Teyze uğradı. Annemi Sağmalcılar Cezaevi'ne nakletmişler. En

az altı ay diyorlar.

SÜLEYMAN - CEMAL - PALAB. HAŞAN- Ooooof, of!

III. ŞARKI:	**VOLTA**
	BİZ BALIĞIZ SANKİ HAYAT OLTA
KORO-	DÖNÜP DURURUZ BU GİRDAPTA PENCERE SAĞIR, DUVAR KÖR HEY TANRIM, ŞU HALİMİZİ Bİ GÖR Bİ AŞAĞI Bİ YUKARI, VOLTA VOLTA Bİ SOLDAN SAĞA, Bİ SAĞDAN SOLA SEKİZ HARFLİ Bİ KELİME MAPUSLUK GEÇMİYOR GÜNLER , VOLTA VOLTA OFF, OFFÜ!

iç, nezarethane, bir ranza, bir yatak, bir sandalye, masa, Sarı Leman uzanmaktadır, Nigar bir köşede kitap okumaktadır.

	Gardiyan, Leyla'yı içeri atar Marabayım arkadaşlar!
BİTİRİM LEYLA-KORO-	Allah kurtarsın!
BİTİRİM LEYLA-	Eyvallah!

SARI LEMAN-	Vay Leyla, anam! Ulan inek! 0 gece bizi bırakıp ne diye tüydün yüreksiz. Kaçmadım
BİTİRİM LEYLA-	ablacığım, şerefsizim kaçmadım ha...
SARI LEMAN-	E peki neden, bizimle birlikte tutuklanmadın öyleyse? Hain!
BİTİRİM LEYLA-	Siz Müberra'ya saldırmıştınız, baktım bıçaklar tabancalar fora. Dedim belki Müberra'nın adamları falan arkadan gelir bastırır, gerisini tuttum.
SARI LEMAN-	Allah Allah!
KORO-	Allah Allah!
BİTİRİM LEYLA-	Müberra'nın bitirimleri koşarak geldiler, derhal önlerine geçtim, geri çevirdim enayileri.
SARI LEMAN- **KORO-**	Yapma ya? Yapma ya?
BİTİRİM LEYLA-	Tersyüz kaçmaya başladılar. Bırakır mıyım peşlerini?

SARI LEMAN-	Sen mi?
KORO-	Sen mi?
BİTİRİM LEYLA- **KORO-**	Ben ya! Beyazıt'a kadar kovaladım. *(Gülerler.)*
BİTİRİM LEYLA-	Tam yetiştim, enayilerden birini kuluncunun ortasından mıhlayacaktım, tak bir bekçi kan bileğime yapıştı.
SARI LEMAN-	Vay be!
KORO-	Vay be!
BİTİRİM LEYLA-	Tabi enayiler tüydüler. Asıldım bekçiye. Alamadın veremedin... 0 bana ben ona... 0 bana ben ona... Birbirimize girdik. Uzatmayalım karakol, oradan şipşak mahkemesi. İşte şimdi de burada.
SARI LEMAN- **KORO-**	Helal olsun. Allah kurtarsın! Allah kurtarsın!
BİTİRİM LEYLA-	Benden sonra ne oldu?

SARI LEMAN-	Ne sonrası? Tabancasını elinden aldım, eşek cennetine yollayacaktım olmadı. Ağır yaralı... Sende ne var ne yok. Kocanı çocuğunu nereye bıraktın?
BİTİRİM LEYLA-	Ah be Leman abla... Ağzı süt kokan bir erkek... Sen tanımazsın, az buçuk yüzüne bakılır da hani. Ellerinde metelik nanay... Valla şaşırdım kaldım.
SARI LEMAN-	Düşündüğün şeye bak.
BİTİRİM LEYLA- **SARI LEMAN-**	Niye? Niyesi var mı kız. Burası dişi yatağı, kadın yatağı kızım. Buraya düşen koca, oğul, vırt, zırt demeyecek. Kırılan, kırıldığı yerde kalacak! Bitirim yollarında gezenler için var mı koca, oğul, baba, ana?
KORO-	Yok Leman Abla!
BİTİRİM LEYLA-	Doğru, doğru ama...
SARI LEMAN-	Aması maması yok. Koskoca adam. Namusuna mukayyet olsun. Bir erkek, namusunu karısı için mi taşır ulan?
KORO-	Taşımaz Leman Abla!

SARI LEMAN-	Sütü bozuksa, değil adımını sokağa attırmamak, istersen kurşun odada hapset, nafile...
KORO-	Nafile!
SARI LEMAN- **KORO-**	Yok, eğer sütü temizse, kadınlar ordusunun içine sal, bir şey olmaz! Olmaz Leman Abla!
BİTİRİM LEYLA-	Seninkine ne oldu?
SARI LEMAN-	Aaah sorma! Sorma!
BİTİRİM LEYLA- **SARI LEMAN-**	Sakın vurulup öldü mü yoksa? Keşke vurulup ölseydi köpek.
BİTİRİM LEYLA-	Ya?

SARI LEMAN-

BİTİRİM LEYLA-	Tabancalar patlayınca kirişi kırdı... Nereye?

SARI LEMAN-	Ne bileyim nereye? Parlak delikanlı. Hangi kadın evine kapatmaz onu? Ortalıkta ahlak mı kaldı?
KORO-	Kalmadı Leman abla!
SARI LEMAN-	Karılar azmış şerefsizim. Kaltaklarda mangır tonla. Nerden, nasıl kazanırlar bilmem. Bizse fabrika köşelerinde, inşaatlarda çalış Allah çalış! Düşünmeee, iş olacağına varacak. Şşşşt, çay tilkisi! Herkese benden çay!
KORO- **SARI LEMAN-**	Sağ ol Leman Abla! Şöyle demli birer çay içelim. Şşşt, kalk kız sen de ayaklı kütüphane! *Nigar kitap okumaktadır.*
NİGAR-	Vaaaay, Bitirim Yoldaş. Gün geçmiyor ki mapus damına yolumuz düşmeye görsün.
BİTİRİM LEYLA-	E, kısmet böyleymiş Nigar yoldaş...
NİGAR-	Vukuatın ne? Siyasi mi? Sayılır.

BİTİRİM LEYLA-

KORO-

BİTİRİM LEYLA-	*(Gülerler)* Namusumuzla yaşayalım, kimsenin etlisine, sütlüsüne karışmayalım deriz rahat bırakmazlar! Sen söyle, vurmuş, vurulmuş, içeri girmiş, çıkmış, nice nice çitlerden hendeklerden atlamışsın. Arkadaşların tabancaya karşı bıçakla karşı koyuyor. Derken tabancalının arkadaşları sökün etmiş geliyorlar. Ne yaparsın? Kaçmak kadınlığa sığar mı?
NİGAR-	Yoook. Kaçılmaz. Kaçmak mücadeleye yakışmaz. Bir kadın bu dünyada ne için yaşar? Sayfa 138... Mahkûm kadınların kardeşliği ve beşeriyetin kalkınması için.

SARI LEMAN-	Arkadaş hatırı ve kabadayılığın raconunu yerine getirmek için...
NİGAR-	Dünyanın tüm tutuklu ve ezilmiş kadınları birleşin!
KORO-	Tutuklu karılar bir-le-şin! Tutuklu karılar bir-le-şin!
BİTİRİM LEYLA-	Tutuklu kadınlar bir-le-şin!
GARDİYAN-	Leyla, Bitirim Leyla! Ziyaretçin var!
BİTİRİM LEYLA-	Kocam mı gelmiş?

GARDİYAN-	Ne bileyim kız? Kocan mı? Zamparan mı? Kırığın mı? Git başgardiyanın odasına, sor öğren! *(Çıkar)* *İç, cezaevi, başgardiyanın odası*

BAŞGARDİYAN-

BİTİRİM LEYLA-	Ne var kız? Ne geziyorsun burada sen? Kim salıverdi seni buraya?
BAŞGARDİYAN-	Efendim, ben yeni düştüm. Galiba yatak, yorgan, yiyecek getirmişler...
BİTİRİM LEYLA-	Gelen kim? Bilmiyorum efendim. Herhalde kocam olacak inektir. *Başgardiyan sahnenin yanına gelir, kulise doğru seslenir;*
BAŞGARDİYAN-	Şşşt sen, kimi bekliyorsun?
SÜLEYMAN-	Karıma geldim efendim.
BAŞGARDİYAN-	Adı ne?
SÜLEYMAN-	Leyla, Bitirim Leyla derler efendim...

BAŞGARDİYAN-	Adın ne senin kız? Gel bakayım şöyle.
BİTİRİM LEYLA-	Leyla efendim.
BAŞGARDİYAN-	Bitirimliğin de var mı?
KORO-BİTİRİM	Bitirim Leyla, Bitirim Leyla!
LEYLA-	Arkadaşlar öyle der efendim.
n A **oz-**A **nrxi**VA M	Nasıl?
BİTİRİM LEYLA-	Bitirim diye. Bitirim Leyla derler...
BAŞGARDİYAN-	Demek bitirimsin? Burada da bitirimlik yapacak mısın?
BİTİRİM LEYLA-	Ben hiçbir zaman hiçbir yerde bitirimlik yapmadım efendim...
BAŞGARDİYAN-	Buraya ne diye düştün öyleyse? Ha? Neden düştün buraya? Suçun ne?
BİTİRİM	Sarhoşluk efendim.

LEYLA-	
BAŞGARDİYAN-	Yalnız sarhoşluk mu?
BİTİRİM LEYLA-	Evet.
BAŞGARDİYAN-	Yalnız sarhoşluktan insanı içeri atmazlar. Çamurlaşmışsındır sen. Ulan aslan gibi kocan var. Bir kadın için öyle bir kocaya sahip olmak nimetlerin en büyüğüdür be. Şimdi ne olacak? Adamın namusu kime emanet? Ya ardına düşer de baştan çıkarırlarsa? Ha? Dünyanın bozulduğunu bilmiyor musun? Karılar ortalıkta cirit atıyor. Öyle yakışıklı bir
BİTİRİM LEYLA-	Çok doğru, yer**d**en göğe kadar haklısınız efendim.
BAŞGARDİYAN-	Kız Fitnat! Şu yatak yorganı al içeri. Bayanın kocasını iyi tanı. Kendisi yakinim olur. Ne zaman karısını görmeğe gelirse, ben olayım olmayayım, buraya, benim odama al görüşsünler!
SÜLEYMAN-	Sağ olun efendim!
GARDİYAN-	Gel! *(Cemal'e)* Sen bekle bakayım! *Cemal'i uzaklaştırdıktan sonra Süleyman'ı sıkıştırır, elinden tutar.*

	Yavrum.
SÜLEYMAN-	A ne yapıyorsunuz? Ben, ben namuslu bir erkeğim bayan gardiyan. Çok rica ederim...
GARDİYAN-	Ben de namuslu kadınım yiğidim. Koçum!
SÜLEYMAN-	Ben hayatımda karımın üstüne gül koklamadım!
GARDİYAN-	Bundan sonra koklarsın. 0 seni düşündü mü? Senin namusunu düşünse vukuat işleyip hapislere girmezdi.
SÜLEYMAN-	Kader. Allah insanı şaşırtmasın. Şeytanı düşürmesin önüne...
GARDİYAN-	Senin o koca bıyığını yerim!
SÜLEYMAN-	Rica ederim gardiyan bayan...
GARDİYAN-	Boş ver ricaya micaya... Başgardiyan seni gözüne kestirdi anlaşılan. Biz de Allah'ın kuluyuz. Çirkin erkeklere hiç yüzü yoktur. Anlıyorsun ya? Ona şapır şupur, bize Allah'a şükür olmaz!
SÜLEYMAN-	Neler söylüyorsunuz?
GARDİYAN-	Bitiyorum sana yavrum!

SÜLEYMAN-	Rica ederim kendinize gelin. Vazifenizin kutsallığını unutmayın. Siz burada yalnız gardiyan değil, aynı zamanda bizim gibi namuslu erkeklerin de namuslarının bekçisisiniz!
GARDİYAN-	0 dillerini, dişlerini yerim senin koca ayaklı!
BAŞGARDİYAN-	Kız Fitnat! Nerde kaldınız?
GARDİYAN-	Eşyaları yoklayacaktım efendim...
BAŞGARDİYAN-	Başlarım senin vazifeşinaslığından ha! Eşyaları değil, adamı yokluyorsundur sen, bilmiyor muyum? Getir adamı! *Gardiyan Süleyman'ı getirir. Leyla ile kucaklaşırlar, öpüşürler, ağlaşırlar.*
BAŞGARDİYAN-	Hadi görüşün.
BİTİRİM LEYLA-	Pardon ya!

SÜLEYMAN- BİTİRİM Önemli değil.

LEYLA- SÜLEYMAN- Paran var mı?

BİTİRİM LEYLA- Nerden olsun? Bilmiyor musun olmadığını?

SÜLEYMAN- BİTİRİM Biliyorum biliyorum... Peki, ben içerdeyken nasıl geçineceksiniz?

LEYLA- SÜLEYMAN- Sen bizi düşünme, hiç düşünme bizi!

BİTİRİM LEYLA- Peki bensiz ne yapacaksın şimdi?

SÜLEYMAN- BİTİRİM Komşunun karısı söz verdi. Bana, çalıştığı çorap fabrikasında iş bulacak...

LEYLA- SÜLEYMAN- Hangi komşunun karısı?

BİTİRİM LEYLA- Haşan var ya Haşan.

SÜLEYMAN- BİTİRİM Ha şu palabıyık Haşan?

LEYLA- SÜLEYMAN-	Evet.
BİTİRİM LEYLA-	Karısı çorap fabrikasında muhasebeciydi onun değil mi?
SÜLEYMAN-	Evet. Irzına namusuna düşkün kadın Allah için... Demek ben küt içeri, sen iş peşine... Ne çabuk be kocacığım? Ne yapayım? Çocuk aç. Evde yiyecek zırnık yok... Peki oğlunu ne yapacaksın? Ne yapacağım, hiç! Ben işteyken ortalığı silip süpürecek, yemeği pişirecek, boş

zamanlarında da evin söküğünü, yırtığını dikecek sonra da boş vakit kalırsa...

CEMAL- SÜLEYMAN- ...pencereden falan sarkmadan...

BİTİRİM LEYLA-	...bir kıyıda efendi efendi oturacak. Aferin oğluma benim. Erkek evlat anasından sonra evinin namusunu düşünen tek kişidir. Annen hapis, baban ekmek parası için el kapılarında didinecek. Sana da düşen, mahallelinin yaramaz kadınlarından korunmak!

	Sahneyle alakası olmayan bir sahne başlar. Odadaki sahne dururken ışığı kararır, sahnenin diğer tarafı aydınlık kalır, Cemal mahalledeki aşkı Filiz'i hatırlar;
FİLİZ-	Yavrum. Bayılıyorum sana. Geceleri küfürle gelişime, sizin oradaki elektrik direğinin altında naralar patlattığıma bakma. Maksat, sana belli etmek geldiğimi. Ama korkuyorsan söyle...
CEMAL-	Korkuyorum
FİLİZ-	Korkuyorsan ben de bir daha gelip seni rahatsız etmem! Seni seviyorum gecelen gözlerime uyku girmiyor.
CEMAL-	Rica ederim burada konuşmayalım. Biliyorsunuz, burası sizin de, benim de semtim. Hemen babamın, daha kötüsü annemin kulağına gider. Sonra fena olur sonu...

FİLİZ-	İyi ama ben sizinle kötülüğüne konuşmuyorum ki!
CEMAL-	Ne için ya?
FİLİZ-	Sizinle evlenmek, mesut bir aile yuvası kurmak için!
CEMAL-	Madem niyetiniz ciddi ve samimi, o halde gidin, beni annemden isteyin ya da istetin! *Gülüşerek, cilveleşerek uzaklaşırlar, Filiz sahneden çıkar, Cemal eski yerine döner.*
BİTİRİM LEYLA-	Hasan'ın karısı masanın karısı bilmem. İş dümeniyle seni fabrikaya sokar, sonra da. Çakıyorsun ya?
SÜLEYMAN-	Karıcığım korkma. Ben namusumu senin için, kendim için taşıyorum. Ben senin bildiğin, uçkuru gevşek erkeklerden değilim!
BİTİRİM LEYLA-	Bilmem. Çalışmak zorundasın, malum ama namusuma leke sürersen...

SÜLEYMAN- BİTİRİM Korkma

LEYLA-	Sürersen seni keserim şerefsizim! Heeeeeeyyyyttt!

KORO-	Kes Leyla, biç Leyla! Kes Leyla, biç Leyla!
BAŞGARDİYAN-	*(Hışımla masasından kalkar düdüğünü öttürüp koroyu susturur.)*
BİTİRİM LEYLA-	Özür dilerim Baş Hanım.
BAŞGARDİYAN-	Burası dışarısı değil. Sen burada, dışardan birisini tehdit edemezsin! Tutuklusun. Adamcağızı benim odamda, benim kulağım duya duya tehdit edemezsin! Tepemi attırmayın lan benim.
BİTİRİM LEYLA-	Tekrar özür dilerim efendim.
BAŞGARDİYAN-	*(Süleyman'a)* İş bulduysan çalış. Çalışmak bir erkek için asla ayıp değil. Başın sıkışırsa gel bana, savcı bayan, baş komiser falan adamımdır. Sana hiç kimse yan bakamaz, anladın mı?
İKİSİ-	Sağ olun.
BAŞGARDİYAN-	Haydi sen de gir artık içeri... Fitnat götür tutukluyu! *Vedalaşırlar, Leyla çok üzgün odadan çıkar.* Karın burada, benim odamda seni kesmekten bahsederse, bir daha senin yüzünü zor görür. Gel. Adresinizi söyle.

SÜLEYMAN-	Şehit Mualla Mahallesi, Sünnetçi Feriha Sokak, 14 numara. ©
BAŞGARDİYAN-	Demek çalışacaksın?
SÜLEYMAN-	Çocuğuma, karıma bakmak için. Başka ne yapabilirim?
BAŞGARDİYAN-	Sana iş bulacak sağlam ayakkabı mı?
SÜLEYMAN-	Komşumun karısı...
BAŞGARDİYAN-	Bak bu işler hiç belli olmaz da...
SÜLEYMAN-	Ne yapayım Baş hanım? Çocuğum aç, karım hapiste...
BAŞGARDİYAN-	Sus. Ağlayan heriflerden hiç hoşlanmam. Karar verdim, seni gelip evinde ziyaret edeceğim
SÜLEYMAN-	Ooooooof! Of!
IV. ŞARKI	**SÜLEYMAN İŞ BAŞINDA**
SÜLEYMAN-	AÇTA AÇIKTA KALDIM BEN ÂLEMİN GÖZÜ ÜSTÜMDE ŞİMDİDEN

KORO-	YAN BASTIN, YAŞAYAN BASTIN
CEMAL-KORO-	NAPICAZ ŞİMDİ BABA NAPICAK ŞİMDİ AH SÜLEYMAN VAH VAH SÜLEYMAN ADI SÜLEYMAN DİYE OLMAZ YA BAŞBAKAN AH SÜLEYMAN HADİ İŞBAŞINA PATRON, USTA KARILARA AL İŞ MAYA AH SÜLEYMAN VAH VAH SÜLEYMAN ADI SÜLEYMAN DİYE OLMAZ YA BAŞBAKAN AH SÜLEYMAN HADİ İŞBAŞINA PATRON, USTA KARILARA ALIŞMAYA OOOOF!
SÜLEYMAN-	ÇALIŞSAM BİR SÜRÜ DEDİKODU KARILAR SARDI SAĞI SOLU
KORO-	NAMUSUNLA YAŞAMANIN YOK YOLU
CEMAL-KORO-	NAPICAZ ŞİMDİ BABA NAPICAK ŞİMDİ AH SÜLEYMAN VAH VAH SÜLEYMAN

	ADI SÜLEYMAN DİYE OLMAZ YA BAŞBAKAN AH SÜLEYMAN HADİ İŞBAŞINA PATRON, USTA KARILARA ALIŞMAYA AH SÜLEYMAN VAH VAH SÜLEYMAN ADI SÜLEYMAN DİYE OLMAZ YA BAŞBAKAN AH SÜLEYMAN HADİ İŞBAŞINA PATRON USTA KARIL ARA Al IŞMAYA OOOOF!

PERDE 2

SAHNE 1

dış, mahalle ve bakkal

Bir kadın Süleyman'la Cemal'i takip eder.

CEMAL-

SÜLEYMAN-	Başgardiyan bayan bize mi gelecek baba? Valla bilmem ki oğlum.

CEMAL-

SÜLEYMAN-	Bir şeye ihtiyacın olursa çekinme dedi.
SAPIK FERİDE-	Desin.
SÜLEYMAN-	Ufaklık da pek şirinmiş. *(Takip eden kadına bakarak)* Hayâ denen bir şey var! İhtiyacını hemen de ona söyleyecek değilim ya! Sen böyle şeylere karışma. Erkek evlat böyle şeylere kulaklarını tıkar.

CEMAL-

SÜLEYMAN-	Bana ne babacığım benim suçum var mı? Kapa çeneni de aç adımlarını! Evde yiyecek bir şey kalmadı, bakkala uğrayalım. *Süleyman ve Cemal bakkala girerken, bakkal kadın ve*

üç kadın daha bakkaldadır

BAKKAL NURİYE- Sonunda Bitirim'i de içeri dıkmışlaa.

3. KADIN- Bu ne demek? Kocası da bize kalıyor demek.

KORO- *(Gülerlerken Süleyman'la Cemal girerler)* Ooooooo!

BAKKAL NURİYE- Eeekek güzeli... Eyi insan lafının üstüne gelimiş deelee. Hoş geedin. Emret bakem!

Yüz vermeden hızla isteklerini sıralar.

SÜLEYMAN- Beş yumurta, beyaz peynir, yağ, ekmek...

BAKKAL NURİYE- Bu arada karın içeri düşmüş. Geçmiş ossun!

KORO- Geçmiş olsun!

SÜLEYMAN- *(İç geçirir)* Eyvallah hanımlar!

BAKKAL NURİYE- Geceleyin gorkman mı sen evde? *(Gülerler)*

1. KADIN- Sevabına git de başında bekle bari Nuriye!

2. KADIN- Zavallı vallahi korkudan sarılık olur.

3. KADIN- Kansız erkeklen himaye insanlık borcudur...

4. KADIN- Hem insanlık, hem de... Bu arada adım Feride...

BAKKAL NURİYE- Kesin len çenenizi!

SÜLEYMAN- Nuriye abla beni gönder.

BAKKAL NURİYE- *(Şehvetle)* Emret burma bıyıklım, emret gocca ayaklım. *(Paketleri uzatır)* İstersen veresiye yazam. Karın çıkıveresiye ödee?

SÜLEYMAN- Teşekkür ederim.

BAKKAL NURİYE- Karının mapusluğu uzaasa...

SÜLEYMAN- Uzarsa?

BAKKAL NURİYE- Sana bir hesap açarım. Nassı olsa ödeşiriz!

SÜLEYMAN- Hacet yok.

BAKKAL NURİYE- Yok mu?

SÜLEYMAN- Yok

BAKKAL NURİYE-Garın, alt tarafı bitirimin biri... Sen isem yakışıklısın. Misal! Senin onu düşündüğün gadaa o şeninkini düşünüyo mu?

SÜLEYMAN- Karım hakkında bu türlü konuşmanızı istemiyorum.

BAKKAL NURİYE-Yalan mı söylüyom yani ben şinci?

SÜLEYMAN- Yalan, doğru. Ben onun kocasıyım, nikâhı altında. Nikâhı altında olduğum bir kadınınsa arkasından laf atılmasına göz yumamam.

BAKKAL NURİYE- Garın kıtipiyosun teki be!

SÜLEYMAN- Rica ederim bayan bakkal, sözünüzü geri alın!

BAKKAL NURİYE- Üçgâatçıdan adam mı olu?

SÜLEYMAN- Üçkâğıtçı, beş kâğıtçı... Bu sizi alakadar etmez...

BAKKAL NURİYE- Gocca İstanbul'da onun gaç gişiynen yatıp galkdığını biliyon nu sen?

SÜLEYMAN- Beni ilgilendirmez. Çünkü bir kadın, erkeğin küçük tanrısıdır!

KADINLAR- *(Hunharca gülerler!)*

Bakkal Nuriye hayrete düşer, tavrı biranda değişir.

BAKKAL NURİYE-Afferim len sana. Dünya aaret gaadeşim ol. Bundan soona sana ne ben sataşçem, ne de sataşçeklere göz yumcem.

KADINLAR- Aaaa!

BAKKAL NURİYE-O gadaaa! Deel mi ki sen, ööle bi seeserinin namusunu düşünüyon, helal ossun be sana bu yollaa! Şayet çalışmak isteesen ablana gee, benim danıdığım çok namuslu işyeri sahibi garılaa vaa. Seni onlara tavsiye edem. Namusunla çalışın.

SÜLEYMAN- Teşekkür ederim, yarın çalışmaya başlayacağım.

BAKKAL NURİYE- Çalışıyon nu?

SÜLEYMAN- Evet.

SÜLEYMAN- Trikolarda.

BAKKAL NURİYE- Hangi trikolaada?

SÜLEYMAN- Bizim komşu var ya, Haşan, Haşan, onun karısının muhasebecilik yaptığı

fabrikada...

BAKKAL NURİYE- Neeeee! Beni bak, o trikolaaan nassı bi yee olduğunu biliyon nu?

SÜLEYMAN-

Yoo, yarın siftah edeceğim. Palabıyık'ın karısını bulacağım. 0 bana orada iş verecek!

BAKKAL NURİYE-Anaaam, azgın garılaaan yatana düşmüşün sen!

SÜLEYMAN- Niye ki?

BAKKAL NURİYE-Niye olcek? Palabıyık'ın garısı yakın aagedeşimdir, pireyi sektirmez.

Patronu deesen, o ondan betee. Gart garıdır emme genç eekek göömesin. Elde edemezse hastalanıveri, mahvolu. Ülen Süleyman, beni bak. Sen hem yakışıklısın, hem gafan çalışıyo. Muhasebeci garıya he deyceene zengin karıya he de.

Ne ona ne de ötekine! Bir menemen yapacam burnumdan geldi arkadaş ya! *Bakkaldan çıkarlar.*

SÜLEYMAN-

BAKKAL NURİYE-Tereyaandan gıl çekeemiş gibi kötü yola düşürceklee bunu görceeniz.

1. KADIN- Tabi yahu, çalışan erkeklerden hangisi sağlam?

2. KADIN- Ben onu bunu bilmem arkadaş. Bu zamanda kendini bilen namuslu bir kadın, kocasını

el kapısında çalıştırmaz!

1. KADIN- 0 kadar!

BAKKAL NURİYE-Yok, yok, baştan çıkaaceklee bunu!

2. KADIN- Hem de işe başladığının ertesi günü...

BAKKAL NURİYE- Ne devrisi günü be daha ossaat ossaat!

KORO- Ooooof of!

V. ŞARKI: FABRİKA

KORO-

GÜNAYDIN HAYAT GÜNAYDIN

İŞÇİ KADINLAR SOKAKTA ERKEKLER EVDE BULAŞIKTA
GÜNAYDIN HAYAT GÜNAYDIN

SABAHLARI İŞBAŞI FABRİKADA AYBAŞI MAAŞLAR TRİNK
BANKADA NE ÇORAPLAR ÖRERİZ BAŞINIZA GÜNAYDIN HAYAT
GÜNAYDIN

AKSESUARCI, MAKİNACI, OVERLOKÇU SON ÜTÜCÜ, KOMPLECİ,
DEPOCU ÖRMECİ, REMAYÖZCÜ, KAÇIKÇI DÜĞMECİ, İLİKÇİ,
ÇITÇITÇI

ÇALIŞAN KADINA MERHABA EVDE SÖMÜRÜLMEYE ELVEDA
KOCA ÇOCUK DIRDIRINA ELVEDA FABRİKADA SÖMÜRÜLMEYE
MERHABA!

SAHNE 2

dış ve iç, fabrika önü ve patronun odası

	Süleyman işe doğru gitmektedir, işyerinin önüne geldiğinde arkasında yine aynı kadın takiptedir. Muhasebeci Hayriye belirir.
MUH. HAYRİYE-	Uğurlar olsun aslanım! Erkencisin. Bundan sonra koruyucun benim. *(Süleyman sapığı gösterir. Hayriye Sapığa doğru gider)* Hadi naaş! *(Sapık hemen toz olur. Süleyman, işçilerin olduğu yere girer)*
KIZLAR KORO-	Vay vay vay vaaay!
ERKEK KORO	Vaaaah! Vah!
MUN. HAYRİYE-	Günaydın arkadaşlar!
KIZLAR KORO-	Eyvallah!

ERKEK KORO- MUH. Eyvallah

HAYRİYE-	Seni formacılığa vereceğim. İşin bir çeşit çorap ütüleyiciliği... Odanda yalnız olacaksın. Ustalar falan da pek uğramaz, tembih edeceğim.
KIZLAR KORO-	Aaaaaaa!

ERKEK KORO- MUH. Yaaaaaa

HAYRİYE-	Haa bizim patron karı erkek düşkünüdür. Sakın yüz verme!
SÜLEYMAN-MUH.	A a... Ben mi?
HAYRİYE-	Biliyorum sen namuslu erkeksin ama kadın... Kadın beladır.
SÜLEYMAN-	Ben, karısı hapiste, çocuğu yarı aç bir erkeğim. Trikolara evimin ekmeğini kazanmak için gidiyorum. Bunun dışında hiçbir şey beni ilgilendirmez!
MUH. HAYRİYE-	Biliyorum yavrum. Bütün gece seni düşündüm. Bilhassa o samur bıyıklarını.
KIZLAR KORO-	Kolay gelsin Hayriye!

MUH. HAYRİYE-	Eyvallah Nuran...
2.KADIN-	E...bu dünya Sultan Süleyman'a kalmamış! *(Gülüşürler)* Gevezelik etmeyin be kahpeler.
MUH. HAYRİYE- **KORO-**	Hadi işinize! Aaaaa! TIK TIK (4)
MUH. HAYRİYE-	Gel patronla tanıştırayım seni.
KORO-	TIKTIK! (6) *Muhasebeci Hayriye ve Süleyman, Patron'un odasına girerler. Patron'un yüzünde maske vardır. Süleyman'la birbirlerini gördüklerinde ikisi de korkar.*
PATRON-	*(Süleyman'ı göstererek)* Vre kuzuli, kimdir bu yavruki?
KORO-	TIKTIK! (4)
	Muhasebeci Hayriye, Patron'un kulağına fısıltıyla Süleyman'ın kim olduğunu anlatır, Patron'un ilgisi birden artar.
PATRON-	Yaa... Demek komşunuzun kocasi?

MUH. HAYRİYE-	Evet efendim. *Patron, Süleyman'ın arkasını önünü inceler.*
PATRON-	Ne is veredceksiiz?
MUH. HAYRİYE-	Çorap ütüleyecek.
PATRON-	Ya? Daha iyi bir is veremezsiiz?
MUH. HAYRİYE-	Bilmiyorum efendim. Ütücülük boştu da...
PATRON- **KORO-**	Bize iki viski söyle. *(Süzerek bakar)* Misafirimiz var. TIK TIK! (4) *(Hayriye çıkar)*
PATRON- **SÜLEYMAN-**	Demek çalismak istersin canim? Mecburum efendim. Karım hapiste, çocuğum evde aç...
PATRON-	Peki ne is gelir elinden?
SÜLEYMAN-	Ne gibi efendim?
KORO- **PATRON-**	TIKTIK!(1) Yani tahsilin var? Yahut trikolarda daha önce çalistin?

SÜLEYMAN-	Tahsilim ilkokul, daha önce hiçbir yerde çalışmamıştım. Ev erkeğiyim efendim.
KORO- **PATRON-**	TIKTIK!(1) Bizim muhasebeci kariyi nerden tanirsin?
SÜLEYMAN-	Komşum efendim.

PATRON-

SÜLEYMAN-	Sana ne is vereceğini söylemişti? Bilmiyorum efendim. Hiçbir şey söylememişti. Gel bir çaresine bakarız demişti. *Çaycı girer, patronun kahvesini masasına bırakır, Süleyman'ın çayını verirken adama dalar gider.*
KORO-	TIKTIK! (4)
PATRON-	Ne o fazla daldin? Açikta bisey gördün? Ben mi?
ÇAYCI- **PATRON-**	Sen evet! Çik disari!

KORO-	TIKTIK! (4) *Çaycı aniden çıkar.*
PATRON-	Kancik. Ben miymiş?
	Yerinden kalkar adamın yanına doğru gider, elini omzuna koyar. Burasi çok küçük çapta bir fabrikadir. Yarisi triko, yarisi çorap yapimevi. Seni formaciliğa vereceğini söyleyen o muhasebeci kahya da boş veresin. Maksadi, seni yalnız çalısacağin bir odaya sokup, sonra da faydalanmak.
KORO- **PATRON-**	TIKTIK! (2) Bakarim, gençsin, güzelsin, toysun da... Buradaysa kirk ananin doğurduğu, babasi belirsizler var. Seni bundan böyle ben koruyacayim.
KORO- **PATRON-**	TIKTIK! (4) Su deminki kanciği kovup yerine seni alabilirim ama olmaz. Dedikodu olur. En iyisi... Yahut en iyisi... Seni benim malikâneme almak. Ne dersin? TIKTIK! (2)
KORO- **SÜLEYMAN-**	Neye ne derim efendim?

PATRON-	Seni diyorum, benim malikâneme alsam, sirf benim islenme baksan... Geceleri gene evine, çocuğunun yanina git. Gündüzleri gelir, benim odada, benim islerle uğrasirsin. Olur?
KORO- **SÜLEYMAN-**	TIKTIK! (2) Siz bilirsiniz efendim...
PATRON-	Dolgun da bir maaş sana...
SÜLEYMAN-	Teşekkür ederim.
PATRON-	Burada kurt gibi karilarin sirnasik kizlarin arasinda ziyan olursun. Karin hapisten çiksa bile yanimda kalmanda mahzur yok. Hatta gerekirse ona da bir is uydururuz burada. Anladikos?
SÜLEYMAN-	Dikos efendim.
PATRON- **KORO-**	Hadi simdi evine git, yarin görüşürüz. TIKTIK! (10) *Süleyman çıkar, Patron arkasından bakar, ellerini ovuşturur, Muhasebeci Hayriye elinde bir takım evrakları imzalatmak için patronun odasına girer.*
PATRON-	Ne o Hayriye? Yakisikli adami ararsin? *(Anlamazdan gelerek)* Hangi yakışıklı adam?

MUH. HAYRİYE-

PATRON-	Kiz, kancik. Dalga geçersin benimle?
MUH. HAYRİYE-	Estağfurullah! Ben bunları imzalatmak için...
PATRON-	Maksadin bunlari imzalatmak değil. Fakat hemen söyleyeyim de meraktan kurtul. Adami vale olarak malikaneme aidim! Avini kaçirdin, yazik oldu Hayriye...
MUH. HAYRİYE-	*(Çok bozulur, sonra biranda kendine gelir)* Rica ederim efendim. Benim hiçbir özel maksadım yoktu. Kapı komşumdur. Benim değil, kocamın arkadaşı. Karısı içeri atılınca ortalarda kaldı çocuğuyla.
KORO	TIKTIK!(2)
MUN. HAYRİYE-	Üstelik yeni yetme bir oğlu var ki, yüzüne bakmaya kıyamazsınız!
PATRON-	Öyle mi? Kaç yaslarinda?
MUH. HAYRİYE-	Var on altı, on yedisinde.

PATRON-

MUH. HAYRİYE-	Yani Lokman-i Hekim'in ye dediği ha? *(Güler)* Görseniz bayılırsınız!
KORO- **PATRON-**	TIKTIK!(2) Hayir hayir ben babasına bayildim, sen oğluyla yetin.
MUH. HAYRİYE-	*(Ciddileşerek)* Rica ederim, ben ne babasıyla ne de oğluyla...
V. ŞARKI(A):	**FABRİKA (VERSION)**

KORO-

GÜNAYDIN HAYAT GÜNAYDIN

İŞÇİ KADINLAR SOKAKTA

ERKEKLER EVDE BULAŞIKTA GÜNAYDIN HAYAT GÜNAYDIN

SABAHLARI İŞBAŞI FABRİKADA AYBAŞI MAAŞLAR TRİNK BANKADA NE ÇORAPLAR ÖRERİZ BAŞINIZA GÜNAYDIN HAYAT GÜNAYDIN

AKSESUARCI, MAKİNACI, OVERLOKÇU SON ÜTÜCÜ, KOMPLECİ, DEPOCU ÖRMECİ,

REMAYÖZCÜ, KAÇIKÇI DÜĞMECİ, İLİKÇİ, ÇITÇITÇI

ÇALIŞAN KADINA MERHABA EVDE SÖMÜRÜLMEYE ELVEDA

KOCA ÇOCUK DIRDIRINA ELVEDA FABRİKADA SÖMÜRÜLMEYE MERHABA!

SAHNE 3

İç, muhasebeci Hayriye'nin ve Süleyman'ın evleri...

	Muhasebeci Hayriye eve gelmiştir, sahneye girer.
PALAB. HASAN-	A hoş geldin hayırdır?
MUH. HAYRİYE- **PALAB. HASAN-**	Bu gün öğle yemeğini evde yiyeceğim. Seninki uğradı mı sana? Benimki mi?
MUH. HAYRİYE-	Arkadaşın... Bitirimin kocası...
PALAB. HASAN-	Uğramadı. Bugün işe başlayacaktı. Siz görüşmediniz mi fabrikada?
MUH. HAYRİYE- **PALAB. HASAN-**	Birlikte gittik gitmesine ya Neden birlikte gidiliyor? Yolu bilmiyor mu?
MUH. HAYRİYE-	Yolda rastlaştık kocacığım...

PALAB. HASAN-	Tabi, yolunda beklersen elbette rastlaşırsın. Bana bak, yeter senin ettiğin artık. Kırdığın ceviz kırkı geçti. Bari erkek arkadaşlarıma sarkma. Vallahi bak karışmam. Öğle öğle niye geldiğin anlaşıldı senin.
MUH. HAYRİYE- **PALAB. HASAN-**	*(Kocasına sarılır)* Canım kocacığım, ben senin üstüne gül koklar mıyım hiç? Koklarsın koklarsın. Kadın değil misiniz? Sidiğinize basan uyuz olur.
MUH. HAYRİYE-	Mesele bildiğin gibi değil kocacığım. Fabrikaya birlikte gittik.
PALAB. HASAN-	Bir de söylüyor, bir de söylüyor!
MUH. HAYRİYE-	Derken Patron rastladı, bizim Deli Saraylı Patron. İlgilendi. Alıp odasına götürdü. Sonra bahaneyle yanına çıktım. Baktım Süleyman yok.
PALAB. HASAN-	Yaa...
MUH. HAYRİYE- **PALAB. HASAN-**	Meğer malikânesinde çalıştıracakmış. Çalışmaya razı oldu demek?

MUH. HAYRİYE-	Neden olmasın? Bol maaş, yiyim, giyim, sigorta...
PALAB. HASAN-	İyi. Karısı hapiste inlesin, kocası fink atsın dışarıda...
MUH. HAYRİYE-	Git bak bakalım gelmiş mi? Gelmişse akşam eve çağırıver de kulağını çekelim. Ben işe dönüyorum.
PALAB. HASAN-	Doğru. Bitirim duyarsa sonra bize ekşir... Çıkınca da...
MUH. HAYRİYE-	Kıyameti koparır başımıza. *Muhasebeci Hayriye çıkar, Palabıyık Haşan aynı sahnedeki Süleyman'ın evine giderken çamaşır yıkayan erkeklere selam verir.*
PALAB. HASAN- **KORO-**	Kolay gelsin kocalar! Ooooooof of! *Evde başgardiyan, Cemal ile kucak kucağadır. Haşan gelince toparlanırlar.*
PALAB. HASAN-	Öhöö öhö!
CEMAL-	Buyur amca.

PALAB. HASAN-	Baban gelmedi mi?
CEMAL-	Gelmedi daha.
PALAB. HASAN-	Gelince bana uğrayıversin. *(Kendi evine döner)*
BAŞGARDİYAN-	Bana bak çitos! Kimdi o palabıyık ulan?
CEMAL-	Adı gerçekten de palabıyık. Bizim komşu... Babamın da arkadaşı... Aralarından su sızmaz. Birlikte çamaşır yıkar, birlikte tahta siler, sonra da akşama kadar karılarını çekiştirirler.
BAŞGARDİYAN-	Ne gür, ne hoş bıyıkları vardı herifin öyle?
CEMAL-	Hoşunuza mı gitti?
BAŞGARDİYAN-	Çok hoşuma gitti herif! Yap şu işi, vallahi sana temiz bir ellilik. Oldu mu?
CEMAL-	Oldu.
BAŞGARDİYAN-	Demek oldu?
CEMAL-	Olmayacak ne var teyzeciğim?
BAŞGARDİYAN-	Al, peşin veriyorum. Hemen şimdi git. Yap şu işi.

	Cemal Başgardiyanın yanından çıkar, çamaşır yıkayan erkeklerin önünden reerken laf atar onlara
CEMAL-	Kolay gelsin ağabeyler!
KORO-	Ooooooof of! *Palabıyık Hasan'ın evi, Haşan leğende çamaşır yıkamaktadır.*
CEMAL-	Amcacığım amcacığım ne olursunuz gördüklerinizi babama söylemeyin sakın. Vallahi hep annemin hapiste rahat edebilmesi için ha. Aslına bakarsanız, kadın, babam için geldi. Hapishane başgardiyanı. Bulamayınca sinirlendi. Ben ne yapayım?
PALAB. HASAN-	Bana bak oğlum. Böyle giderse kötü erkek olur, genelevlere düşersin, karışmam! *Çamaşır yıkayan erkekler, Cemal ve Haşan kulaklarını çekerler yere vururlar.*
CEMAL-	Hiçbir şey olmaz. Enayiyi tavlıyorum amcacığım.
PALAB. HASAN-	Valla benden uyarması...
PALAB. HASAN-	Ah Süleyman ah... Yatacak yerin yok senin. Çocuğu da kendine benzettin... Cemaaal, babanı, çorap fabrikasının sahibi kartaloz bayan malikânesine almış haberin var mı?

1.ERKEK-	Aaaaa!
2.ERKEK-	Hadi yaaa!
3. ERKEK- **4. ERKEK-**	Yapma yaaa! Tüüüüüüh!
5.ERKEK-CEMAL-	Neeee? Yoo... Babam namuslu ev erkeğidir böyle şeylere yanaşacağını hiç sanmam.
PALAB. HAŞAN-	Ah yavrum ah... Henüz ağzın süt kokuyor. Sen erkeklen tanımazsın.
KORO-	Saçı kısa olanın aklı kısa olur.
PALAB. HAŞAN-	Baban en iyi arkadaşımdır. Sen de bilirsin, annenden çok çekti. Onun için...
CEMAL-	Yanaşır mı dersiniz?
PALAB. HAŞAN-KORO-	Tabi yanaşır. Böyle bir devlet kuşu benim başıma konsa ben de yanaşırım. Tövbe tövbeeeee!

CEMAL- **PALAB. HAŞAN-**	*(Kurnazca)* Böyle bir devlet kuşu da sizin başınıza konabilir isterseniz. Benim?
CEMAL-	Evet, sizin...
PALAB. HAŞAN-	Nasıl bir devlet kuşu bu?
CEMAL- **PALAB. HASAN-**	Hani demin bize geldiğinizde bir teyze vardı? Evet?
CEMAL-	Başgardiyan bayan...
PALAB. HASAN-	Yoksa bana mı? Aaaaaa! Aaaaa? Bir yaşıma daha girdim.
CEMAL-	Hem de nasıl...
PALAB. HASAN- **CEMAL-**	İyi ama o seninle değil mi? Yok canım. Ben sadece babamı kurtarmak için durumu idare ediyorum. Ama sizi görünce aklı gitti. Beni onun için yolladı size.

PALAB. HASAN-	Demek seni bunun için yolladı?
CEMAL- **PALAB. HASAN-**	Bunun için vallaha amca. İyi ama ben namuslu bir ev erkeğiyim oğlum.
KORO-	Tabii, tabiiiiiii!
CEMAL-	Vallahi amca, mahallede herkes çok acıyor size.
KORO-	Vaah, vaaaaah!
CEMAL-	Kaç sefer duydum şuradan buradan. Karınızın kırdığı ceviz...
KORO- **PALAB. HASAN-**	Kırkı geçti! *(Hunharca gülerler)* *(Öfkeyle sözünü keser)* Biliyorum. Biliyorum ama?
CEMAL-	Ama?
PALAB. HASAN-	Bir erkek karısı için değil, kendisi için taşır namusunu.
CEMAL-	Doğru, doğru ama... Ne çıkar be amca?

PALAB. HASAN-	Ne çıkacak hiiç.
CEMAL-	*(Sevinçle el çırpar)* Şimdi gidip haber vereceğim, öyle sevinecek ki...
PALAB. HASAN-	İyi ama evli değil mi o?
CEMAL-	Size ne be amca? Karınızdan ayrılıp onunla evlenecek değilsiniz ya? Babama asılıyordu. Babam, demek fabrikatör bayanla... Bana kalırsa kaçırmayın! Gidip müjdeyi vereyim de sevinsin!
PALAB. HASAN-	Acele etme..
CEMAL- **PALAB. HASAN-**	Niçin? Bilmem. İçimde bir korku... Dile düşmek korkusu. Namuslu bir ev erkeğiyim. Kötü yola düşmemek lazım. Onun için.
CEMAL-	Bunu ben, sen bi de o...
KORO- **CEMAL-**	Bi de biz! ...bilecek be amca. Hadi görüşürüz.

	Cemal sevinçle eve doğru dönerken çamaşır yıkayan erkeklere... Kolay gelsin ağabeyler...
KORO-	Sağol! *Filiz logar kapağından çıkı verir.*
FİLİZ-	Oo hayrola nerden böyle?
CEMAL- **FİLİZ-**	Palabıyıklardan Mangırın var mı?
CEMAL- **FİLİZ-**	Bütün bir elliliğim var. Ver. Hepsini mi?
CEMAL- **FİLİZ-**	*(Sinirli)* Ne demek hepsini mi?
CEMAL- **FİLİZ-**	Şey yani şekerim... Şeyi meyi yok. Sökül mangırı.
CEMAL-	Senin canın sağ olsun al... *(Sevinçle müjdeyi verir)* Biliyor musun şekerim zengin olacağız.

FİLİZ-	Zengin mi olacağız?
CEMAL-	Evet. Babam trikoların sahibi milyoner kartalozun malikânesinde çalışmaya başladı. Kadın bir gün beni gördü. Boyuna haber üstüne haber yolluyor. *(Sır verircesine)* Şayet izin verirsen, karıyı avucumun içine alı veririm.
FİLİZ-	Nasıl? Nasıl olacak, erkekçe numaralarla...
CEMAL- **FİLİZ-**	(Sinirlenerek) Karıyla beraber mi yaşamayı düşünüyorsun yani?
CEMAL-	İzin verirsen tabii... Sen istemezsen vazgeçerim. Ama karı öyle zengin, öylesine moruk ki! Ben onu şerefsizim iki gecede mest ederim, sabaha sağ çıkmaz. Ondan sonra...
FİLİZ-	Ondan sonra?
CEMAL-	Ondan sonra milyonlar, fabrika, malikâne her şey bizim!
FİLİZ-	Yani kadına nikâhlanacaksın?
CEMAL-	Ne çıkar?

FİLİZ-	Hiiç. Valla hiç fena olmaz, kıvırabilir misin?
CEMAL-	Sen izin verdikten sonra...
FİLİZ-	Ya milyonlara, fabrikaya malikâneye falan konduktan sonra...
CEMAL-	Sana boş verirsem mi demek istiyorsun?
FİLİZ-CEMAL-	Erkeksin oğlum. Sizlerden her türlü kancıklık beklenir. Benim o biçim erkeklerden olmadığımı hala anlayamadın mı şekerim? *(Birden aklına*
FİLİZ-	*gelerek)* Anladım ama dur. En iyisi, karıyla nikâhlanınca bana milyonluk bir senet verirsin...
CEMAL-	Kolay. Kolay ama demek bana itimadın yok?
FİLİZ-	Erkek milletine itimat olmaz! Havva anamızı cennetten kovduranın soyundan gelme değil misin?
CEMAL-	Belki ama sana karşı... Sana karşı Allah göstermesin.
FİLİZ-	Oldu şimdi. Ne zaman karıya he diyeceksin?
CEMAL-	Bakalım. Kendimi hemen karının yatağına atacak

	halim yok. Yavaş yavaş.
FİLİZ- **CEMAL-**	Onu kendine âşık et...
FİLİZ-	Niyetim o. İyi ya hadi yürü bakalım da boyunu göreyim! *Cemal eve gelir, Başgardiyan hala koltukta oturmaktadır.*
CEMAL-	Oldu, oldu ama oluncaya kadar da anamdan emdiğim burnumdan geldi. *Başgardiyan bu arada içki içtiğinden sarhoştur.*
BAŞGARDİYAN-	Niye?
CEMAL-	Ev erkeği şekerim, namuslu erkek...
BAŞGARDİYAN-	He dedi mi uzun lafın kısası?
CEMAL-	Dedi dedi...
BAŞGARDİYAN-	*(Ayağafırlar)* Öyleyse evine gideyim!
CEMAL-	*(Önler)* Deli misin? Gidilir mi?

BAŞGARDİYAN-	Niye?
CEMAL-	E mahalleliye karşı olur mu?
BAŞGARDİYAN-	*(Oturur)* Öyleyse çağır, buraya gelsin!
CEMAL-	*(Başından savmak ister)* Ne ora, ne bura. Acele etme. İstediğin zaman hapishaneye gelecek seni görmeğe.
BAŞGARDİYAN-	Tamam. Ne zaman?
CEMAL-	Ne zaman istersen...
BAŞGARDİYAN- **CEMAL-**	*(Ayağa kalkar)* Yarın. Kaçta gelirse gelsin be oradayım. Oldu mu? Tamam tamam söylerim hadi. *Başgardiyanı dışarı çıkarırken Süleyman eve döner. Hiç bir şey söylemeden mutfağa geçer ağlamaya başlar.*
CEMAL-	Ne var babacığım? Ha? Niçin ağlıyorsun?
SÜLEYMAN-	Soğan doğruyorum!

CEMAL-	Ben de ağlarım ama sonra.
SÜLEYMAN-	Keşke ne anneniz hapislere gireydi, ne de ben el kapılarında çalışmak zorunda kalaydım.
CEMAL-	Yoksa babacığım, patron hanım uygunsuz hareketlerde mi bulundu?
SÜLEYMAN-	*(Telaşlanarak)* Ne münasebet! Hem sen ne biliyorsun bir erkeğin bir kadınla baş başa kalınca namusuna el atacağını?
CEMAL-	Baba bugün başgardiyan hanım bize geldi.
SÜLEYMAN-	Eeee?
CEMAL-	Seni aradı.
SÜLEYMAN-	Ne dedin?
CEMAL- **SÜLEYMAN-**	Çalışmaya gitti dedim. Sonra?
CEMAL- **SÜLEYMAN-**	Sonra... Sonrası biraz fena babacığım... *(Telaşlanarak)* Nasıl fena yani?

CEMAL-	Yani, rakı filan getirmişti, meze... Açtı şişeyi, içmeğe başladı.
SÜLEYMAN-	Boyu devrilsin. Sonra?
CEMAL- SÜLEYMAN-	Zaten geldiğinde sarhoştu. Madem baban yok beni sen idare et dedi. Sonra?
K	*Çamaşır yıkayan kocalar dedikoduya başlar...*

SÜLEYMAN- Allah'ım büyük Allah'ım! Demek oranla buranla?

CEMAL- SÜLEYMAN- Oynadı babacığım.

Sonra?

CEMAL- SÜLEYMAN- Sonrası Palabıyık amca yarın cezaevine gidecek! *(Hayretle)* Ne için?

CEMAL- SÜLEYMAN- Başgardiyan bayanla buluşmak için.

Ne diyorsun!

CEMAL- SÜLEYMAN- Benden duymuş olma baba, istersen seni de kurtarayım patronundan?

(Düşünceli, bıyığını sıvazlayarak) Nasıl?

CEMAL-

Nasılına karışma babacığım. Sen evli, namuslu bir ev erkeğisin. Ben? Henüz evlenmemiş, genç bir çocuk. Kart karılar yeni yetmelere pek düşkün olurlar. Hani annem hep söylerdi ya... Kart kedi fındık faresine düşkün olur diye?

Oğlunun laflarına ve zekâsına babası da şaşırır.

0 beni avucuna alamaz ama ben onu alırım. Ben gencim. Hatta kendimi nikâhla aldırırım, yani onun kocası olurum. Ondan sonra iki gecede taşlı köyün yolunu tuttururum ona alimallah! Ne diyorsun?

SÜLEYMAN- Ooooof ulan of be!

VI. ŞARKI: OF ULAN OF!

BİTİRİM LEYLA-

GÖRÜŞ GÜNÜ YİNE YOL GÖZLE KOCA, ÇOCUK, YÂRİNİ ÖZLE CİGARANDAN ÇEK BİR DUMAN KATRAN DEĞİL, BU KAHIR AMMAN!

NİGAR-	KAPI KİLİT, YÜKSEK DUVAR UMUT YOKTUR, ÇÖKER AKŞAM
SARI LEMAN-	YATAK, YORGAN SANKİ TAŞTAN HAVA ATARLAR UÇAN KUŞLAR

BİTİRİM LEYLA- OF ULAN OF

KORO- OF BE!

GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE

ÇAY DEMLE, TESPİH YAP, BONCUK İŞLE

OF ULAN OF! OF ULAN OF BE!

OF ULAN OF! OF BE!

GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE VOLTALA, ÇENTİK AT, ÇEK BİR LA HAVLE OF ULAN OF!

OF ULAN OF BE!

GÖRÜŞ GÜNÜ YİNE YOL GÖZLE KOCA, ÇOCUK, YÂRİNİ ÖZLE CİGARANDAN ÇEK BİR DUMAN KATRAN DEĞİL, BU KAHIR AMMAN!

KAPI KİLİT, YÜKSEK DUVAR

UMUT YOKTUR, ÇÖKER AKŞAM YATAK, YORGAN SANKİ TAŞTAN HAVA ATARLAR UÇAN

KUŞLAR

OF ULAN OF! OF BE!

GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE ÇAY DEMLE, TESPİH YAP, BONCUK İŞLE OF ULAN OF!

OF ULAN OF BE!

OF ULAN OF! OF BE!

GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE VOLTALA, ÇENTİK AT, ÇEK BİR LA HAVLE OF ULAN OF!

OF ULAN OF BE!

OF!

SAHNE 4

İç, hapishane, ranzada Leyla ve arkadaşı Nigar yatmaktadır

BİTİRİM LEYLA- Ooooooofof!

SARI LEMAN-	Ooooooof of!
KORO-	Ooooooof of!
NİGAR-	Bakıyorum bu gece de uykuları uyuttun Bitirim yoldaş?
BİTİRİM LEYLA-	Ah ah Nigar bacı, derdim çok derin çok!
SARI LEMAN-	Hayrola?
NİGAR-	Sorun nedir siyasi mi?
BİTİRİM LEYLA-	Sayılır!
KORO-	*(Gülerler)*

BİTİRİM LEYLA-	Ben sizleri sapına kadar kadın biliyorum. Haksız mıyım? *Birer sigara yakarlar.*
NİGAR-	Haklısın Bitirim yoldaş.
SARI LEMAN- **KORO-**	Haklısın. Haki ısı 111 ın!
BİTİRİM LEYLA-	İçimde bir dert var, beni yiyip bitiriyor. Çıldıracağım.
NİGAR-	Elimizden gelen bir şey varsa
SARI LEMAN-	Emret, fındıkkabuğuna girelim...
BİTİRİM LEYLA-	Eyvallah!
NİGAR-	Biz kara gün dostuyuz Leyla. Felaket yoldaşıyız biz!
BİTİRİM LEYLA-	Onun için size açılacağım zaten ya...
SARI LEMAN-	Açıl, korkma, korkak alıştırma kendini.

KORO-	Açıl anam açıl. Dinleriz biz.
BİTİRİM LEYLA-	Bundan yıllar önceydi. Süleyman'ım henüz bıyığı yeni terlemiş bir körpecik. Benim de en hovarda vakitlerim. Bunu ilk çeşme başında kovasını doldururken görmüştüm. Göz göze geldi bu nar gibi kızardı. 0 anda âşık oldum ona.
KORO-	Of offf!
BİTİRİM LEYLA-	0 günden sonra her gün aynı saatte ben oradayım. 0 da saati saatinde kurulmuş gibi su doldurmaya geliyor çeşme başına. Geceleri uyku tutmaz olmuştu artık. Babamı gönderip istettim. Babası surat yapmış
KORO-	Of off!
BİTİRİM LEYLA-	Öyle serseri karıya oğlan vermem ben demiş. Hıyar!
NİGAR-	Senin de tepen attı...
BİTİRİM LEYLA-	Tepem attı benim de, iki arkadaşımı aldım yanıma, kısa bir plan yaptık. Oğlanı kaçıracağız. Yine bir ikindiüstü suya geldi bu. Bizim kafalar kıyak, dut gibiyiz. Bıçakları çekmemle çeşme başına hürraa.
KORO-	*(Bağrışmalar, tabancalar bıçaklar çekilir. 0 günkü sahne canlandırılıyormuş gibi ortalık karışır)*

BAŞGARDİYAN-	*(Düdüğünü öttürür kadınları susturmak için. Kadınlar kaçışırlar, eski yerlerini alırlar. Sarı* *Leman ortalığı kontrol ettikten sonra...)*
SARI LEMAN-	Sonra? *Kadınlar tekrar Bitirim Leyla'yı dinlemek için sahne önüne doğru gelirler, yerlerini alırlar*
BİTİRİM LEYLA-	Benimkinin dışında bütün erkekler çığlık çığlığa dağıldı, karşı karşıya kaldık. "Ne var ne
BAŞGARDİYAN-	istiyorsun”
BİTİRİM LEYLA-	"Seni kaçıracağım”
BAŞGARDİYAN-	"Kaçırmana gerek yok.
BİTİRİM LEYLA-	Ben de nicedir seni seviyorum, düş önüme” dedi. Su kovasıyla testiye bir tekme, takıldı peşime.
KORO-	Vay be! *(Eski yerlerine dönerler yine)*
NİGAR-	Helal olsun, sağlam adammış!
BİTİRİM	Öyledir ya, şu ara beni aramıyor.

LEYLA-	
NİGAR-	Aramıyor mu?
BİTİRİM LEYLA-	Aramıyor bacım. Deli olacağım. İçeri düştüğüm ilk günler iki gözü iki çeşme, buradan ayrılmak istemezdi. Şimdi birdenbire çark etti. Sebebi ne olabilir Nigar bacı? Sen bilirsin. Bana bir akıl ver ne yapmam lazım?
NİGAR-	Erkek değil mi madem bıyığı var
SARI LEMAN-	Hayır gelmez.
KORO-	Of of!
NİGAR-	Havva anamızı cennetten kovduran Âdem babamızın bel kemiğinden gelmiyorlar mı? En iyisini tutup tavana asacaksın.
SARI LEMAN-	Şeyinden... *(Gülerler!)*
KORO- GARDİYAN-	*(Düdük çalar!)* Leyla, Bitirim Leyla! Hadi gözün aydın! Tahliyen çıkmış!

A DEDİKODUCU

R EPİZODU

VI. SARKI(A):

OF ULAN OF! (VERSİON)

KORO-

BİTİRİM LEYLA-	GÖRÜŞ GÜNÜ YİNE YOL GÖZLE YAPMAYIN BE!
KORO-	(RECİTATİF) KOCA, ÇOCUK, YÂRİNİ ÖZLE
BİTİRİM LEYLA-	AĞLATMAYIN BENİ (RECİTATİF) CİGARANDAN ÇEK
KORO-	BİR DUMAN KATRAN DEĞİL, BU KAHIR AMMAN!
BİTİRİM LEYLA-	SARI LEMAN YOLDAŞ NİGAR SABIR DOSTLAR GEÇER ZAMAN YA TAHLİYE YA DA AFTAN BİTER ELBET GELİR ÇATAR
KORO-	OF ULAN OF! OF BE! GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE ÇAY DEMLE, TESPİH YAP, BONCUK İŞLE OF ULAN OF! OF ULAN OF BE! OF ULAN OF! OF BE!

	GEÇMİYOR GÜN MAPUSHANEDE VOLTALA, ÇENTİK AT, ÇEK BİR LA HAVLE OF ULAN OF! OF ULAN OF BE!

SAHNE 5

Dış ve iç, mahalle ve bakkal.

Leyla önce eve uğrar, ev rüyasındaki gibi bomboştur, endişelenir, çıkar bakkal Nuriye'ye uğrar. Nuriye Leyla'yı önce fark etmez. Kadınlar Leyla'yı görünce telaşlanırlar ayağa kalkarlar. Leyla onları tam konuşacakken susturur.

BAKKAL NURİYE- *(Gazete okumaktadır)* Böyle ganlı gaatil garıları yaşatmeycen bu dünyada.

BİTİRİM LEYLA- N'olmuş?

BAKKAL NURİYE- Üç eekekinen iki gadını galbura döndümüş namussuz. *(Gazeteyi uzatır)* Bak şu gasap gibi garıya!

BİTİRİM LEYLA- Kim bilir nasd canı yanmıştı da doğradı.

BAKKAL NURİYE- Nassı yanaasa yansın. Gadınlaaa doğradın hade ağnadık. Eekekleeden nestedin a zilli? Bak, bak, bıyığına bak şu dazenin. Vuruldum şerefsizim... *(Birden Leyla'yı fark eder)* Anaaa! Giz Leyla! Çıktın dimek? Geçmiş ossun!

KORO- Geçmiş olsun Bitirim!

BİTİRİM LEYLA- Eyvallah!

BAKKAL NURİYE- Aklanma mı dutuksuz mu?

BİTİRİM LEYLA- Tutuksuz. Benim herif nerde, başka eve mi taşındılar?

BAKKAL NURİYE- *(İç geçirir)* Valla Leyla, bilirsin seni çok severim. Ziyaretine gelemediğime bakma. Biliyon, dükkânda yalnızım. Ayrılıp da bir soluk uğrayamadım.

BİTİRİM LEYLA- Canım aldırma, sen bizimkilerden haber ver bana.

BAKKAL NURİYE- Sen ne biliyon?

BİTİRİM LEYLA- Hiç!

BAKKAL NURİYE- Hah işte! Sen ne biliyonsa ben de onu biliyom deyom Leyla.

BİTİRİM LEYLA- İyi ama nereye gidebilirler benden habersiz? Benden korktuğu kadar Allah'tan korkmayan koca... Haftalar var ki bana uğramadı yahu!

BAKKAL NURİYE-Allah Allaaah...

KORO- Allah Allah!

BİTİRİM LEYLA- Evet. Kocam da, oğlum da ayaklarını birden kestiler.

Nuriye, Hayriye'nin yarın öbür gün başına ekşimesinden korkarak fazla falso vermemeye çalışır.

BAKKAL NURİYE- Demek cezaevine de hiç uğramadılaa? Allah Allah!

KORO- Allah Allah!

BİTİRİM LEYLA- İlk günler gidip geliyorlardı, kocamın iki gözü iki çeşmeydi güya. Sonra ne olduysa oldu. Demek sen bir şey bilmiyorsun?

BAKKAL NURİYE- Bilmiyorum

BİTİRİM LEYLA- *(Kadınlara tek tek sorar, sorduğu her kadın topuklar)* Bir de bizim şu muhasebeci Hayriye'ye sorayım.

BAKKAL NURİYE-Aman o neden bilcek ki?

BİTİRİM LEYLA- Kocam en son gelişinde Hayriye'ye onu bir fabrikaya mı ne sokacağından bahsetmişti. Adam fabrikaya yerleşip eli para tutunca... Kim bilir? Ha? Fabrika bu. Oğlanı da yanına alır. Kocam, biliyorsun,

karıların bittiği yakışıklı adam. Hani dilim varmıyor ama fabrika gibi canavar karılar yatağında belki de baştan... Ne dersin?

BAKKAL NURİYE- İkiiciklenme len, senin gocen, dünya aaret gaadeşim ossun, hani gendi yok Allah'ı var. Go ordunun içine gorkma.

BİTİRİM LEYLA- Nasıl yani?

BAKKAL NURİYE-Yani uçkuruna sahip eekek deyom Leyla. Misal, buncaccık yıldır şu maallede oturuyonuz çıtını duymadık adamın. Oğlun desen... Amaaan be Leyla, ülen o yaşlaada hangimizin oğlu babasının dizinin dibine oturup gaadı allasen?

BİTİRİM LEYLA- Yoksa oğlumun bir takıntısı mı vardı?

BAKKAL NURİYE- Bizim mahalleden Filizinen çeşme başında filan konuşuulaamış. Kötülüğüne deel hani. Gorkma be Leyla... Sağlam delikanlıdır oğlun. Gocen de öyle...

BİTİRİM LEYLA- Konuşuyorlar mıydı?

BAKKAL NURİYE- Oğlunun suçu yok. Giz peşini bırakmazmış.

BİTİRİM LEYLA- Peki şimdi nerede olabilirler bilmiyor musun gerçekten?

BAKKAL NURİYE- Bir de bizim Muhasebeci Hayriye'ynen gonuş deycem ama bilir mi ki bilmem...

BİTİRİM LEYLA- Ooooofof!

Leyla, sıkıntılı düşünmektedir. Nuriye konuyu dağıtmak için bir şişe şarap açar, sofra hazırlar.

BAKKAL NURİYE- Hadi Leyla, gam dağıtır, atalım ikişee gadeh.

BİTİRİM LEYLA- Sıkılıyorum be Nuriye.

BAKKAL NURİYE- İlacı bu anam... Sıkıntıyı alır, gam gasvet dağıtır.

Kadehleri doldurup doldurup içerler.

Dükkâna genç bir erkek gelir.

GENÇ ADAM- Nuriye abla, beş yumurta, beyaz peynir, yağ, ekmek.

BİTİRİM LEYLA- Allah de Nuriye, Allah de de bahtın açılsın.

Nuriye adamım siparişiyle ilgilenir. Adam utanır, başını öne eğer. Leyla tahrik olur, kalkar adama sarılır, öper. Adam yanağını siler, ağlamaya başlar;

GENÇ ADAM- Seni anneme söylersem! Görürsün sen!

Genç adam ağlayarak sahneden çıkar.

BAKKAL NURİYE- Nettin giz! Çocuğun bir yanını mı dürttün yoğsam?

BİTİRİM LEYLA- Yoo...

BAKKAL NURİYE-Anaaaam! Anası şirretin biridir ha. Gelirse valla ikimize de ekşiyiveri! Al voltanı al. Al da tanımıyom diyem gari. Oooof, of!

Leyla şişeyi dikler, hızla sahneden çıkar.

VII. ŞARKI:ERKEK SERMAYELER

KORO- DÜNYANIN EN ESKİ MESLEĞİ BU

BÜYÜK ŞEHRİN PİSLİĞİDİR BU

HEPSİ GEÇER ÜSTÜMÜZDEN

FELEK VURMUŞ, DEĞİŞMEZ BU

ADIMIZ ÇIKMIŞ BİR KERE, AH

KÖTÜ ERKEK DERLER BİZE, VAH AŞK SATARIZ BİZ, SIR TUTARIZ ÇİRKİNE GÜZELE HİÇ

BAKMAYIZ AH

DÜŞÜRDÜ KARILAR BİZİ BU YOLA

ZAMAN ÇOK KÖTÜ ARKANI KOLLA

KİMİ ÇAPKIN, KİMİ MOLLA

KADIN DEĞİL Mİ, DEĞİŞMEZ BU

ADIMIZ ÇIKMIŞ BİR KERE, AH

KÖTÜ ERKEK DERLER BİZE, VAH AŞK SATARIZ BİZ, SIR TUTARIZ ÇİRKİNE GÜZELE HİÇ

BAKMAYIZ AH

KADIN ET İSTER ERKEK ŞEFKAT BABAM DEDİ Kİ KARILARA DİKKAT SERMAYEYİZ BİZ MALIZ HEPİMİZ PATRON DEĞİL Mİ

BİZİ SÖMÜREN BU

ADIMIZ ÇIKMIŞ BİR KERE, AH KÖTÜ ERKEK DERLER BİZE, VAH
AŞK SATARIZ BİZ, SIR TUTARIZ ÇİRKİNE GÜZELE HİÇ
BAKMAYIZ AH

SAHNE 6

iç, genelev, yatak, loş ışık

BİTİRİM LEYLA-	*Kadınlar geneleve giderler sırayla. Erkekler kendilerini beğendirmeye çalışır La barba. Kadınlar yavaş yavaş çıkarken Leyla gelir.* Kesin ulan! Kaç numaradasın?(7bo *cevap vermez)* Sana sordum.
İBO-	Ben mi?
BİTİRİM LEYLA-	Yok babam.
İBO-	14. *Bulunduğu yerden iner Leyla'nın elinden tutup odaya götürür* Gel canım!

Adın ne senin?	
BİTİRİM LEYLA- İBO-	*(Güler)* İbrahim, kısaca İbo derler bana burada.
KORO-	İbo!

BİTİRİM LEYLA-	Sanki seni daha önce görmüştüm!
İBO-	Olabilir anam, kaç hafta kerhaneyi aradım buralarda.
KORO-	Yüksek kaldırım kerhanesi ne tarafta acaba?
BİTİRİM LEYLA-	Ne güzel bıyığın var öyle?
İBO-	*(Kırıtarak)* Öyle mi şekerim?
BİTİRİM LEYLA-	*(Adamı kendine doğru çeker, öper)* Öyle şekerim. Kocama benziyorsun...
İBO-	*(Soyunmaya başlar)* Öyle mi?
BİTİRİM LEYLA-	Öyle ama neden soyunmaya başladın hemen?
İBO-	Ya ne olacaktı?
BİTİRİM LEYLA-	*(Yatağa oturur)* Gel buraya!

İBO-	*(Garibine gider, sertçe sorar)* Gecelik mi kalmak istiyorsun?
BİTİRİM LEYLA-	Yahu gel şuraya gel oğlum. Geceliği gündüzlüğü sonra düşünürüz.
İBO-	İyi ama çocuğun adını koyalım. Sonra patron bana etmediğini komaz.
BİTİRİM LEYLA-	*(Ayağa fırlar, öfkeli)* Şimdi başlarım patronundan ha!
İBO-	*(Ürkerek dışarı doğru koşar)* Babiiş babişş koooş! *“Baba" genelev patronudur, koşarak sahneye girer.* Angaje etmek istiyor benimle.
KORO-	Ne!
İBO-	İşini gör git, sonra baba kıyametleri koparır diyorum posta koyuyor bana!
KORO-	Aaaaa!
BABA-	*(Sertçe)* Öyle mi kız?
BİTİRİM	Yok yahu... Bir iki okşayalım dedik. Hepsi bu!

LEYLA-	
BABA-	*(Elleri belinde)* Bana bak, senin gibi kadınların çook façasını alıverdim. Sapına kadar kadın olan bir hovarda önce keseye el atar, sonra erkeğe!
BİTİRİM LEYLA-	*(Ürkerek, cebinden para çıkarır)* Al sana üç onluk?
KORO-	Şimdi oldu...
BABA- **KORO-**	Hadi lan gir içeri!
BİTİRİM LEYLA-	Ooooof of! *(Ibo'yu yatağa oturtur)* Maksadın üç onluk idiyse ne diye söylemedin şekerim?
İBO-	Sizi yanlış anladım özür dilerim, karıcığım...
BİTİRİM LEYLA-	Al sana üç onluk daha.
İBO-	Sağ olun var olun, karıcığım...

BİTİRİM LEYLA-	Nasıl düştün buraya anlat bakalım...
İBO-	Al bir tane daha? Nasıl düştüğümü ne yapacaksın? Sevişsek daha iyi değil mi?

BİTİRİM LEYLA- İBO- Sevişmeğe vakit var aslanım.

(Ezberden gibi) Ben bir aşiret reisinin oğluydum. Annemin sülalesi hanedandı. On beş yaşımda amcamın azgın karısı tarafından iğfal edildim.

BİTİRİM LEYLA- İBO- Yavaş yavaş.

(İç geçirir) Ben bir aşiret reisinin oğluydum. Annemin sülalesi hanedandı. On beş yaşımda amcamın azgın karısı tarafından iğfal edildim. Çoban karı görmüş, o da ertesi günü ya bana da verirsin ya da annene söylerim dedi. Hadi ona da... Bu seferde uşak kızlardan biri görmüş, haydi onunla da. Derken haber yayılmış, annemin kulağına gitmiş. Karının şakası yok. Çifteliyi dayadı mı öldürmeden koymaz. Babam sağ olsun. Kaç git buralardan oğul, canını kurtar deyip gönderdiydi beni. Sonra aldım başımı Malatya'ya gittim. Oradan da kucaktan kucağa, kucaktan kucağa... Allah kimsenin tekerini ters döndürmesin.

BİTİRİM LEYLA-	Ooooof of! *(Uzaklara dalar)*
İBO-	Hayrola kralıçam? Karadeniz'de gemilerin mi battı?
BİTİRİM LEYLA-	Sorma İbo öyle bir battı ki hem de...
İBO-	Madem yatmıyoruz, anlat bari.

BİTİRİM LEYLA-	Kocamla oğlum, ortalardan kayıp.
İBO-	A niye? Nereye gitmişlerdir ki?

BİTİRİM LEYLA- Bilsem... Bi vukuatım oldu benim (bocuğum. İçeri düştüm. İlk günler kocamla çocuğum

gelip gidiyorlardı. Sonradan uğramaz oldular. Ben içerdeyken gittiler nereye gittilerse...

İBO- Vah canım vah... Kocanı boş ver ya, oğlun... Genç, taze... Baştan çıkıp da benim gibi

olmasaydı Allah vere...

BİTİRİM LEYLA- İBO- *(Korkuyla)* Kendimi öldürürüm!

Yazık değil mi sana? Olan olur, geçen geçer. Ben koskoca bir aşiret reisinin oğluyken bak, nasıl düştüm? Allah insanın alnına kötü kader yazmasın.

BİTİRİM LEYLA- Âmin!

VII. SARKI(A): ERKEK SERMAYELER (VERSION)

KORO-

KADIN ET İSTER ERKEK ŞEFKAT BABAM DEDİ Kİ KARILARA DİKKAT SERMAYEYİZ BİZ MALIZ HEPİMİZ PATRON DEĞİL Mİ BİZİ SÖMÜREN BU

ADIMIZ ÇIKMIŞ BİR KERE, AH KÖTÜ ERKEK DERLER BİZE, VAH AŞK SATARIZ BİZ, SIR TUTARIZ ÇİRKİNE GÜZELE HİÇ BAKMAYIZ AH

SAHNE 7

İç, Muhasebeci Hayriye'nin evi. Palabıyık Haşan yemek hazırlar.

MUH. HAYRİYE-	Ellerin dert görmesin.
PALAB. HASAN-	Afiyet olsun!
MUH. HAYRİYE-	*(Şarkı söyler)*
BİTİRİM LEYLA-	Hayriye!
MUH. HAYRİYE-	Kim bu böyle gecenin bir vakti?
PALAB. HASAN-	Kim olacak? Yine senin sersen arkadaşlarından bindir.
MUH. HAYRİYE-	Git bak bakalım!

PALAB. HASAN-

BİTİRİM LEYLA- **PALAB. HASAN-**	Aaa! Hoş geldiniz Bitirim Hanım. Geçmiş olsun. Eyvallah! Hayriye içerde mi? İçerde, demleniyor. Zıkkım içesice...
MUH. HAYRİYE-	Oooo Leyla anam. Geçmiş olsun.

BİTİRİM LEYLA-	Eyvallah. *(Palabıyık'a)* Bir bardak getir.
MUH. HAYRİYE-	Sen tutuklu değil miydin?
BİTİRİM LEYLA-	Tahliye edildim. Fakat sorma Hayriye...
MUH. HAYRİYE-	Hayrola?
BİTİRİM LEYLA-	İçerden çıktım geldim, bizimki ortalarda yok. Taşınmışlar. Ne düşünüyorum biliyor musun? İnşallah diyorum, birine kapatma olmuştur deyyus, almış başını cehennem olup gitmiştir. En son geldiğimde, Hayriye abla çalıştığı fabrikadan bana iş bulacak dediydi. Uğram». mı,.dı sana?
MUH. HAYRİYE-	Uğramak değil, fabrikaya beraber gitmiştik. Bir iş için biraz ayrıldım. 0 bekliyordu. Sonra ne oldu bilmem. Ara ki bulasın!
PALAB. HASAN-	Yere bakan yürek yakan!
BİTİRİM LEYLA-	Ne dedin?
PALAB.	Hiç!

HASAN-	
MUH. HAYRİYE-	Ne yani, kötü yola mı düşmüş ki?
BİTİRİM LEYLA-	Bilmem, keşke düşse de kurtulsam diyorum...
MUH. HAYRİYE-	Bakkal Nuriye'ye sordun mu?
BİTİRİM LEYLA-	Sordum, bilmiyor... 0 da senin için sor dedi. Dedi ama çobanı mısın sen kardeş? Nereden bileceksin?
MUH. HAYRİYE-	İşte görüyorsun ya! Erkeği eve bağlamanın hiç faydası yok. Dilediğin kadar kadından kaçır. Böylesi daha içinden pazarlıklı oluyor!
BİTİRİM LEYLA-	Ne demezsin?
MUH. HAYRİYE-	Peki, ne yapacaksın?
BİTİRİM LEYLA-	Hiiç...

MUH. HAYRİYE-	Hiç olur mu? Nikâhlı kocan senin bu...
PALAB. HASAN-	Namusu senden sorulur!
BİTİRİM LEYLA- **PALAB. HASAN-**	Ne dedin sen? Hiç kendi kendime konuşuyorum.
BİTİRİM LEYLA-	Adam sen de... Ulan herifin bekçisi miyim? Benim aklım şimdi İbo'da.
MUH. HAYRİYE-	İbo kim?
BİTİRİM LEYLA-	Hayriye, Dün gece, genelevlerde bir afet-i devrana rastladım...
MUH. HAYRİYE-	Eee...
BİTİRİM LEYLA-	Lokman-ı hekimin ye dediği!
MUH. HAYRİYE-	Allah Allah...

BİTİRİM LEYLA-	Şerefsizim ki ha, bir ayaklar var salapurya, eller, kollar, bıyık...
MUH. HAYRİYE-	Sonra?
BİTİRİM LEYLA-	Ne sonrası?
MUH. HAYRİYE-	Yani erkek olarak, yatak faslı demek istedim?
BİTİRİM LEYLA-	Hayriye Allah seni inandırsın, kadın oldum olalı, böyle cilveli, böyle yosma erkek
PALAB. HASAN-	*(Elindeki iğneyi parmağına batırır yanlışlıkla.)* Ahh!
BİTİRİM LEYLA- **PALAB. HASAN-**	N'oldu yahu? İğne battı yanlışlıkla.
BİTİRİM LEYLA-	Kurtaracağım onu bu hayattan. Evimin erkeği yapacağım.
MUH.	Yahu genelev erkeğinden koca olur mu?

HAYRİYE-	
BİTİRİM LEYLA-	Bal gibi de olur. Namusu topuklarından akanını aldık da n'oldu?
PALAB. HASAN-	Sen içeri, o dışarı!
BİTİRİM LEYLA-	Ne dedin?
PALAB. HASAN-	Hava alsam biraz dedim.
BİTİRİM LEYLA-	Neyse, ben kaçtım.
MUH. HAYRİYE-	Ben de seni geçireyim.
PALAB. HASAN-	Geçir tabi, geçir...
BİTİRİM LEYLA-	Yarın Beyoğlu'na çıkalım bir pavyona falan, ha?
MUH. HAYRİYE-	Mangır nanay be Leyla!

BİTİRİM LEYLA-	Aldırma. Uydururuz bir şeyler.
MUH. HAYRİYE-	*(Düşünür)* Haa dur ben en iyisi bizim patron hanımı da kafalayayım bu akşam için. Örümcek Pavyon'da buluşalım! Sen de İbo'yu çağırırsın.
BİTİRİM LEYLA-	Tuzlu gelmesin?
MUH. HAYRİYE-	Yok! Komaz bizim patrona merak etme. *(Leyla tam çıkacakken)* Leyla! *(Leyla döner)* Sana bir şey diyeceğim, ama kızmayacağına yemin et!
BİTİRİM LEYLA-	Ettim.
MUH. HAYRİYE-	Kızanın Allah iki gözünü kör etsin mi?
BİTİRİM LEYLA-	Etsin!
MUH. HAYRİYE-	Sürüm sürüm süründürsün mü?

BİTİRİM LEYLA-	Süründürsün.
MUH. HAYRİYE-	Erkek olsun mu?
BİTİRİM LEYLA-	*(Düşünür)* Yahu hele bir söyle...
MUH. HAYRİYE-	*(Tam söyleyecekken durur)* Ya da neyse akşam pavyonda söylerim.
BİTİRİM LEYLA-	Neden şimdi değil?

MUH. HAYRİYE- 0 zaman daha tatlı olur...

UVERTÜR MUZAFFER- BİR İHTİMAL DAHA VAR O DA ÖLMEK Mİ DERSİN GÖKYÜZÜNDE YALNIZ GEZEN

.VIII. ŞARKI:	**PAVYON ŞARKISI**
	YILDIZLAR KAPAT GÖZLERİNİ KİMSE GÖRMESİN AVUÇLARIMDA HALA SICAKLIĞIN VAR AKŞAM OLDU HÜZÜNLENDİM BEN YİNE ETMEDİM ŞİKÂYET AĞLADIM BEN HALİME İSTANBUL'UN BÜTÜN

	MEYHANELERİNDE ÇİLE BÜLBÜLÜM ÇİLE, ÇİLE BÜLBÜLÜM ÇİLE BENİ KÖR KUYULARDA MERDİVENSİZ BIRAKTIN HER GÜNÜM LEYLA HER GÜNÜM LEYLA BU ÖKSÜZ TAVRINI TAKMAYACAKTIN ÜZGÜNÜM LEYLA ÜZGÜNÜM LEYLA MİHRABIM DİYEREK SANA YÜZ VURDUM SENİ BEN ELLERİN OLSUN DİYE Mİ SEVDİM ADA SAHİLLERİNDE HEP BEKLEDİM HEP BEKLEDİM DÖNÜLMEZ AKŞAMIN UFKUNDAN HİÇ DÖNEMEDİM ALNINA KOYARKEN VEDA BUSENİ DUYDUM Kİ UNUTMUŞSUN GÖZLERİMİN RENGİNİ SENİ BEN UNUTMAK İSTEMEDİM Kİ GELİŞİNE SEVİNİRKEN GİDİŞİNLE ÜZME BENİ BENİ KÖR KUYULARDA MERDİVENSİZ BIRAKTIN HER GÜNÜM LEYLA HER GÜNÜM LEYLA

BU ÖKSÜZ TAVRINI TAKMAYACAKTIN

ÜZGÜNÜM LEYLA ÜZGÜNÜM LEYLA

SAHNE 8

İç, Örümcek Pavyon...

	Şarkı biter, pavyondakiler alkışlarlar.kahkahalar vs.. *Bitirim pavyona girer.*
BİTİRİM LEYLA-	Merhabayın.
MUH. HAYRİYE-	Merhaba canım.
BİTİRİM LEYLA-	Bekletmedim ya?
MUH. HAYRİYE-	Yoo... Biz de henüz gelmiştik. Dur sana bizim fabrikanın sahibini tanıtayım...
BİTİRİM LEYLA-	Şeref duyarım...
PATRON-	Rica ederim, o şeref bana aittir.
BİTİRİM LEYLA-	Aa daha neler.

GARSON HÜSNÜ- *(Tepsisinde para dolu bir zarf vardır. Zarfı Patron'a uzatır.)* İçkileri getirdim efendim.

PATRON-	*(Zarfı alır.)* Tam da gelecek zamani buldu bunak pezevenk!
MUH. HAYRİYE-	*(Laf atarcasına)* Hayrola efendim? Kimden?
PATRON-	*(Yalan atarak)* Kimden olacak, eski kocam olacak dürzüden. Nafaka ister. Sağacak inek arar it oğlu it. Neyse siz eğlenmenize bakin... *(Kalkar başka bir masaya gider)*

GARSON HÜSNÜ- İçkileri getirdim efendim.

MUH. HAYRİYE-	İçkiyi miçkiyi bırak, gel buraya! *(Garson'un peşine takılır)*
HERKES-	*(Gülüşmeler!)* *Barda...*
PATRON-	Hepsi bu kadar yalanci bunak? Genelevlerimin en koca ayakli adamini dost olarak kapattirirsin; karsiliğinda bu parayi alinsin?
BABİŞ-	Karı belanın tekiydi Patron. Pazarlıksız girişti işe. Kerhaneyi birbirine kattı.

	Taktı İbo'yu koluna gitti. Sorduk soruşturduk, Leyla'ymış adı. Bitirim Leyla.
PATRON-	Bitirim Leyla ha? *(Kalkar, Leyla'ların masaya doğru yürürken...)*
HERKES-	*(Gülüşmeler!)* *Başka bir masada*
BAŞGARDİYAN-	Senin yüzünden hapishanenin doktoruna da madara oldum. Ulan insan korunur, tutar kendini be. Ama kabahat bendeee. Sen git bula bula hayatında kaçak et yememişini bul. İçimi kazıdılar senin yüzünden.

HASAN-

Ne malum o çocuğun benden olduğu. Cemal'le kırdığın cevizleri unuttum sanma.

BAŞGARDİYAN-	Ulan beceriksiz, o küçücük çocuk çeşmesine su saati takmış, sense Sular idaresine kaçak hat çekmişsin... Seninki karı gibi karı olaydı, şimdiye futbol takımına antrenör olmuştu.
PALABIYIK- **HERKES-**	Önümüzdeki maçlara bakacağız artık! *(Gülüşmeler!)* *Leyla'ların masa*

PATRON-	*(Otururken)* Hayatta hiç kendinizden otuz sekiz yas genç bir kocayi nikâhiniz altina aidiniz?
BİTİRİM LEYLA- **PATRON-**	Nerde bende o şans? Lâkin talihimden de şikâyete pek hakkım yok. Henüz on yedisinde benimki ama aslan parçasi, aslan! Beni pençeleriyle öyle bir kavrar ki, mest olurum!
BİTİRİM LEYLA-	Benim İbo kadar mest edemez!
PATRON-	Canim senin İbo, asağı mahalle gülü...
BİTİRİM LEYLA-	Ya seninki?
PATRON- **HERKES-**	Yoo... Benimkine dil uzatamazsin. Benimki iyi aile çocuğu! *(Gülüşmeler!)* *Başka bir masa*
TAHSİN- **KOMİSER-**	Ah hayatım, rakın bitmiş. Hemen doldurayım. Ne o ulan sünepe! Sızıp kalacağımı mı sanıyorsun? Ben senin o Başgardiyan bozuntusu karına benzemem oğlum. Sabaha kadar benim kölemsin. Karın nasıl olsa bu gece nöbette.
TAHSİN-	Tamam hayatım, iç, iç de ne olur bu gece kelepçesiz

	ve copsuz olsun. Canımın yanmasından geçtim, karım anlayacak. İzi kalıyor.
KOMİSER-	Tamam ulan anladık. Mesleki bir alışkanlık işte, ne yapalım...
HERKES-	*(Gülüşmeler!)* *Leyla'ların masa*
BİTİRİM LEYLA-	Benimkinin macerasını biliyor musun, macerasını?

PATRON-

BİTİRİM LEYLA-	Ya sen benimkinin macerasini? Benimki bir kere aşiret reisinin oğlu, yakın bir akrabası, azgın bir kadın baştan çıkarmış!
PATRON-	Benimkinin de anasi namus yüzünden cinayet isleyip hapse düşmüş!
HERKES-	*(Gülüşmeler!)* *Başka bir masa*
GARDİYAN-	Ulan, sen ne bulunmaz Hint kumaşıymışsın be Zekeriya? Seninle ayaküstü bir fingirdeşelim dedik, başımıza kaldın yahu.

ZEKERİYA-	Ooof! *(Zekeriya burulur)*
GARDİYAN-	Tamam be, tamam... Düşürme bıyıklarını...
ZEKERİYA-	Bugün mektup geldi San Leman'dan. Çıkınca evleneceğiz diyor.
GARDİYAN-	Biraz zor o iş. Yakında hapiste birini daha haklattırdım mı ben ona bir sekiz sene daha yatar zilli. Korkma sen yavrum, eğlenmene bak.
ZEKERİYA-	Yoksa senin Amasya bamyasını rendelerim diyor.
HERKES-	*(Gülüşmeler!)* *Leyla'ların masa*
BİTİRİM LEYLA-	Benimkinde boy, pos, endam...
PATRON-	Ya benimkindeki pazular? Bakislardaki erkeklik?
BİTİRİM LEYLA-	Benimki...
PATRON-	Canim birak şeninkini... Asil benimki...

BİTİRİM LEYLA-	Hayır illaki benimki...
PATRON-	İyi ama dinlemezsin ki benimkini!
BİTİRİM LEYLA-HERKES-	Sen benimkini dinlemiyorsun asıl!
MUH. HAYRİYE-	*(Gülüşmeler!)* *(Garson Hüsnü'nün sırtında, Hüsnü dört ayak, kravatı Hayriye'nin elinde barın arkasından çıkarlar, Hüsnü'nün bir elinde tepsi)* Yürü aslanım, yürü yiğidim, şampanyayla sula bizi! *Hüsnü, Hayriye'yi indirip, şampanya patlatırken*
PATRON-	Ulan Hayriye, ne ceviz kiran karisin be! Garsonla da mi?
BİTİRİM LEYLA-HERKES-	Midesiz aşüfte ne olacak... *(Gülüşmeler!)* *Şampanya patlarken, Bakkal Nuriye, Kadın 1 ve Kadın II pavyona gelirler, tanıdık biri var mı diye bakarlarken Leyla'ların masayı*

fark ederler.

BAKKAL NURİYE- Oooo, kayınbabamız seviyormuş. Baksanıza ordaki masa bizi çağırıyor...

KADIN 1-	Ne gideceğiz o masaya be Nuriye. Baksana masaya erkek namına sinek bile konmamış.
KADIN II-	Kız Nuran, biz şuraya geçelim, hem şu Uvertür Muzaffer'i keser, hem de dalgamıza

bakarız.

BAKKAL NURİYE- İyi be siz bakın o zaman dalganıza. Beleşe şampanya bulmuşum, kaçırır

	mıyım?
HERKES-	*(Gülüşmeler!)*
BİTİRİM LEYLA-	*Leyla'ların masa* Benimki birazdan gelir. Sen de şeninkini çağırsan ya. Hangimiz haklıyız görürüz.
PATRON-	Benimkinin teyze kiziyla babasi da bizde kalir. Boş ver, ne isleri var pavyonda?
BİTİRİM LEYLA-	0 zaman boş ver, neyse şu kayınbabanı anlat bakayım, yakışıklı mı?

PATRON-	Bu da sorudur!
BİTİRİM LEYLA- **PATRON-**	Yapma! Şerefsizim... Bir görsen İbo, Mibo yaninda hiç kalir.
BİTİRİM LEYLA-	Ya elimde olmayarak adama sulanırsam?
PATRON-	0 zaman akraba oluruz...
BİTİRİM LEYLA-	Nasıl?
PATRON-	Kaynanam olursun. *(Kahkahayla gülerler)*

HERKES- *{Gülüşmeler!)*

BAKKAL NURİYE- *(Masalarına yaklaşırken)* Selam ün aleyküm.

BİTİRİM LEYLA-	Ooo hoş geldin sinekli bakkal. Gel buyur, buyur. Âlemlerde baş tacısın.

BAKKAL NURİYE- Gözümsün len

MUH. HAYRİYE-	Patlattığımız şampanyanın kokusu mahalleye kadar gitmiş anlaşılan. Yalnız zevkin veresiyesi olmaz Nurişim. Tanıştırayım, mahallemizin küçük

	esnafından Bakkal Nuriye, patronum.

BAKKAL NURİYE- Ne! Müşerref oldum efendim. *(Hayriye'ye gizli)* Nettin giz sen Hayriye! Allah

	cezanı vermiye! *Uvertür Muzaffer, şarkısını yarıda keser... ALKIŞ!*
U. MUZAFFER-	Efendim bu gece pavyonumuzu şereflendiren renkli simalarımız arasında çok muhterem Filiz Hanımefendiler ile refikleri Cemal Beyefendiler de var. Kendilerini dansa davet ediyoruz. *(Cemal'le Filiz alkışlar arasında pistte dans ederler)* *Leyla'ların masa*
PATRON-	Cimcikle beni Hayriye?
BİTİRİM LEYLA-	Beni de!

PATRON-

BİTİRİM LEYLA-	Bu benim küçük Cemal'imdir? Nerden senin küçük Cemal'in oluyormuş ulan zilli düdük? 0 benim oğlum be!

PATRON-

BİTİRİM LEYLA-	Ne? Ulan yoksa bahsettiğin, annesi namus yüzünden cinayet işleyip hapse düşen... Heeyyyyt, tutmayın ulan beni! Kesin ulan gıygıyı! *(Havaya bir el ateş eder)*
CEMAL-	Anne!
PATRON-	Hani teyzenin kiziydi o kari, kancik? *(Silahını çıkarır doğrultur)*
FİLİZ-	Yetti be, çök lan. Canıma yetti, başlarım parasına... Allah'ın emri peygamberin kavliyle oğlunu kendime istiyorum. Veriyor musun anne? *(Silahını çıkarır doğrultur)*
BİTİRİM LEYLA-	Verdim gitti ulan! *(Havaya bir el ateş eder)*
FİLİZ-	Cemal'in gül cemali bundan böyle haram sana, godoş bunak! *(Patron'u vurur)*
PATRON-	*(Ölürken)* Ya benimsin ya kara toprağin! *(Filiz'i ve Cemal'i vurur)* Oğlum,
BİTİRİM LEYLA-	Cemariiiimmmm!

KOMİSER-	*(Sarhoş)* Ne oluyor ulan mahallenin komiseri, asayişi buradayken? *(Silahını çıkarır doğrultur)(Patron'a silahını doğrultarak konuşur, öldüğünü fark eder)* Ölmüş bu be!
TAHSİN-	Aşkım yapma!
BAŞGARDİYAN-	Tahsin, ne işin var ulan senin o masada? *(Silahını çıkarır doğrultur)*
TAHSİN-	Açıklayabilirim!
MUH. HAYRİYE- **PALAB. HASAN-**	Haşan, sen, o kadınla...
MUH. HAYRİYE-	Evet onu seviyorum.
BAŞGARDİYAN-	Bana bunu yapmayacaktın! *(Silahını çıkarır doğrultur, hatta öldürür)* Ne yaptın lan Palabıyığıma? *Bir uğultu, açıklayabilirimler, yanlış anladınlar, vs... Kadınların üçlü narası sonucu silahlar patlar. Altı kişi ölür, bu yaygara sırasında Bakkal Nuriye, Kadın 1 ve ll'nin masasına kaçmıştır.*

BİTİRİM LEYLA- Biliyordun ulan Bakkal! Biliyordun ulan Nuriş
BAKKAL NURİYE-Açıklayabilirim Leyla! Allah Allaaah!

KADIN 1 & II-	*Bitirim, Bakkal'/ vurur.* *(Kekeleyerek)* Biz vallahi bir şey bilmiyoruz...
BARMAİD-	*Kadınları da vurur.* Ben de bir şey bilmiyorum. *Barmaid'i de vurur.*
BABİŞ-	Ben hiçbir şey bilmiyorum. *Babiş'i de vurur, ama koltukaltından... © Yerdeki ölüleri*
BİTİRİM LEYLA-	*sayar...* Otuz altı sene... Sıçtık...

GARSON HÜSNÜ- Hesabı kime yazacağım Leyla abla?

BİTİRİM LEYLA-	Anana yaz ulan! *(Garson'u da vurur)* Otuz yedi!

SARI LEMAN-	*(Yanında küçük oğlu Genç Adam'la içeri girer)* Heeeeyyyyt! Nerde ulan o bakkal olacak ahlaksız dürzü?
BİTİRİM	Biraz evvel sayemde Hakk'ın rahmetine kavuştu! Kız

LEYLA-	Leman Abla, çıktın ha damdan?
SARI LEMAN-	Ona pek çıktım denemez. Benim oğlanı bakkalda bir karı sıkıştırmış. Onun façasını almak için kaçtım. *(Ölüleri fark eder)* Bu arada ne oldu burada ulan Leyla? Savaş mı çıktı ulan benden habersiz?
BİTİRİM LEYLA-	*(Ufaktan uzamaya çalışarak)* Ben hakladım. Çok uzun hikâye be Leman Abla! Sonra anlatırım.
GARDİYAN-	*(Silahını Sarı Leman'ın kafasına dayar)* Senin bu saatte başka bir yerde olman gerekmiyor muydu Sarı Leman?
SARI LEMAN-	Heeeyyyyt! *(Gardiyan'ı haklar, Zekeriya'yı farkeder)* Ulan Zekeriya! Senin ne işin var ulan gecenin bir yarısı pavyon köşelerinde.
ZEKERİYA-	Her şeyi açıklayabilirim Leman. Ben seni kurtarabilmek için... Hapishanede rahatını düşündüğüm için... Gardiyanla... Şaaptım...
SARI LEMAN-	Tutmayın ulan beni! *(Zekeriya'yı vurur)*
GENÇ ADAM-	Anne beni bakkalda sıkıştıran karı buydu! *Bitirim Leyla'yı gösterir. Sarı Leman silahını Leyla'ya doğrultur.*

	Bitirim Leyla, kaçarken arkadan vurulacağını anlar ve Genç Adam'ı yakalayıp kendine siper eder.
BİTİRİM LEYLA-	Çocuğum, evladım, bak sen beni yanlış anladın...
SARI LEMAN-	Bittin ulan Leyla... *Sarı Leman yanlışlıkla kendi oğlunu vurmuştur...*
GENÇADAM-	Anneeeee!
SARI LEMAN-	Oğluuuummmm! Bittin ulan Leyla, bittin ulan Bitirim! Çık ortaya! Çık! Son duanı et! *Bir el silah sesi duyulur, Sarı Leman yere düşer, gelen Ibo'dur.*
İBO-	Geç kalmadım değil mi, kralıçam?
BİTİRİM LEYLA-	Sevgilim! *(Birbirlerine sarılırlar, öpüşürken iki el silah sesi duyulur, gelen Süleyman'dır, ikisini de vurmuştur)*
SÜLEYMAN-	Çalın ulan! *(Uvertür Muzaffer içli bir şarkıya başlar, Süleyman ağlayarak eşlik ederken intihar eder, şarkı yükselir.)*

IX. ŞARKI:

Bİ TERSLİK VAR BU İSİN İÇİNDE

KORO-	HAYAT BİR ÜÇÜNCÜ SAYFA HABERİ YAŞADIĞIMIZ İKİNCİ SINIF İNSAN HALLERİ
SÜLEYMAN-	HER YANDA AŞK NAMUS CİNAYETLERİ Bİ TERSLİKVAR BU İŞİN İÇİNDE HERKES GİTSE DE MERSİN'E
KORO-	DÜNYA DÖNSE DE TERSİNE ÇİN İŞİ JAPON İŞİ FARKETMEZ ERKEK DİŞİ ZENGİN DE YOKSUL DA PARA PEŞİNDE MELEK DE ŞEYTAN DA İNSANIN İÇİNDE
BİTİRİM LEYLA-	SEN İSTER YÜCE OL İSTER CÜCE
KORO-	Bİ TERSLİKVAR BU İŞİN İÇİNDE HERKES ÇALIŞSIN DERSİNE RÜZGÂR ESSE DE TERSİNE ASLOLAN İNSAN KİŞİ FARKETMEZ ERKEK DİŞİ

	HAP YAP, PARA KAP, ÇEVİR DOLAP ZAR AT, NARA AT, OH NE RAHAT ÇALIŞMA, DÜŞÜNME, YE SEN KEBAP VUR KAFASINA, AL EKMEĞİNİ KES SAÇINI, BÜK BİLEĞİNİ, BUDUR HAYAT KAŞININ ÜSTÜNDE VAR GÖZÜN GEÇMİYOR Kİ KİMSEYE SÖZÜN KADIN DA OLSAN ERKEK DE BU DÜZENDE HEP DÜZÜLÜRSÜN DÜZÜLDÜĞÜNE HEP ÜZÜLÜRSÜN DÜZÜLDÜĞÜNE HEP ÜZÜLÜRSÜN DÜZÜLDÜĞÜNE HEP ÜZÜLÜRSÜN

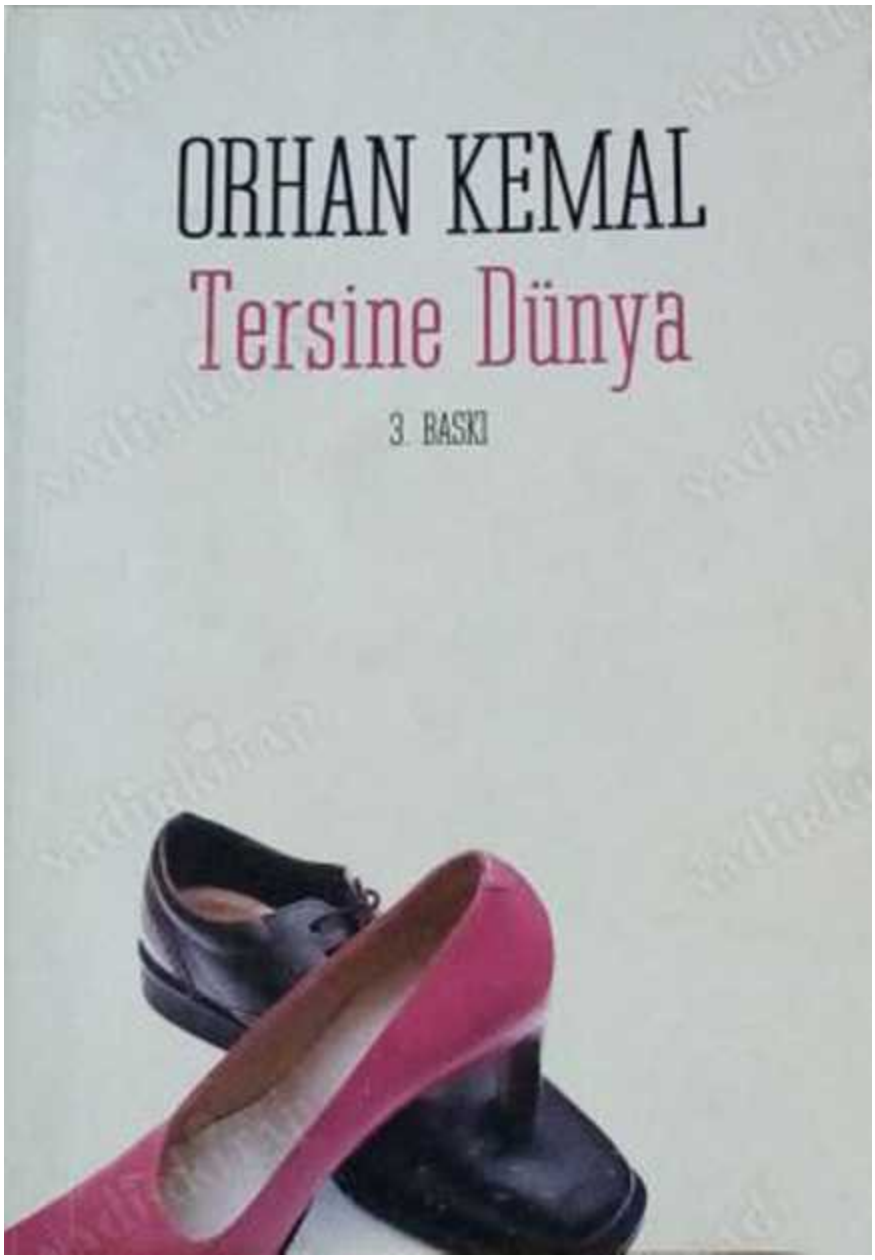
HERKES GİTSE DE MERSİN'E DÜNYA DÖNSE DE

TERSİNE ÇİN İŞİ JAPON İŞİ FARKETMEZ ERKEK DİŞİ

HERKES ÇALIŞSIN DERSİNE RÜZGÂR ESSE DE TERSİNE

ASLOLAN İNSAN KİŞİ FARKETMEZ ERKEK DİŞİ

BİTTİ!

ORHAN KEMAL
Tersine Dünya
3. BASKI

1. Sahne 1
2. Sahne 2
3. PERDE 2
4. SAHNE 1
5. SAHNE 2
6. SAHNE 3
7. SAHNE 4
8. SAHNE 5
9. VII. ŞARKI:ERKEK SERMAYELER
10. SAHNE 6
11. SAHNE 8